

SỰ CHỮA LÀNH THIÊN LIÊNG

“...trong đó. Tôi phải thả lưới cho đến khi mọi con cá được lấy ra; anh biết từng con đều là của anh.” Anh ấy nói...Tôi nói, “Tôi sẽ lấy chúng ra, rồi chúng là—chúng là của anh. Tôi trao chúng cho anh.” Nhưng tôi nói, “Anh sẽ không đem chúng ra khỏi đó trừ khi anh rê lưới để kéo chúng ra.”

2 Và đó chính là điều mà công việc rao giảng phải làm, là dùng lưới để kéo họ ra. Và chúng ta thả lưới ở đây, và có lẽ Chúa phán, “Được rồi, hãy quăng lưới về hướng này.” Và chúng ta sẽ ném ra đó, và kéo vào.Ồ, ở đó, chúng ta không có được, có lẽ, một, hoặc hai con cá, trong sự kêu gọi tin nhận đó. Và có lẽ một số người trong họ đi lên, rồi lại quay trở về với thế gian, không có quan trọng gì với họ cả. Vâng, chúng ta đã cố gắng hết sức.

3 Chúng ta đi đến vùng nước tiếp theo, và quăng lưới vào và kéo ra khỏi đó, và xem chúng ta có thể bắt được gì trong vùng nước đó. Có lẽ không có được điều gì trong đó. Có lẽ một nhóm người đến với bàn thờ phượng. Không ai trong số họ kiên trì được; vì vậy đó là—điều đó tùy thuộc vào Chúa, anh em thấy đấy.

4 Vậy nên chúng ta đi đến vùng nước tiếp theo và quăng mồi vào, có thể chúng ta kiếm được cả đồng cá trong vùng nước đó.

5 Sau cùng, chúng ta sẽ thấy, thế thì, thấy đấy, chúng ta chỉ—chúng ta chỉ cần đi và thả lưới của chúng ta, thế thôi. Thấy không? Chúa đã định trước cho chúng ta rao giảng Phúc Âm, đã định trước cho họ là những người muốn nghe Nó, thì được Sự sống Đời đời. Bây giờ chúng ta phải thả lưới, đúng thế, đấy, bất cứ điều gì—bất kể điều gì của Chúa. Ở đây, tất cả họ đang phủ phục quanh bàn thờ, “Bây giờ, lạy Chúa, họ ở đấy. Con đã làm hết sức mình. Đây là lưới Phúc Âm, đã bắt được họ, tất cả đều bị bắt. Chúa biết cá là gì. Và Ngài biết rùa là gì. Và Ngài biết rắn là gì. Và Ngài biết ếch là gì. Và Ngài biết là gì, nó là gì. Việc phân loại là của Ngài, để thực hiện việc lựa chọn.” Nhưng chúng ta chỉ thả lưới.

⁶ Ông đã thấy điều đó, nhưng ông không thừa nhận nó. Được thôi, điều đó ổn thôi. Vâng, miễn là họ...anh em trình bày nó, được rồi.

⁷ Bây giờ, trông giống như mọi người đang hát những bài hát về một lễ Giáng sinh có tuyết, và cầu nguyện cho điều đó. Chúng ta trông giống như, có thể có nó. Nếu cứ tiếp tục như thế này, chúng ta có thể có Lễ Giáng sinh tuyết trắng. Và Lễ Giáng sinh là thời điểm trong năm...

⁸ Tôi chỉ ước lúc nào cũng là Lễ Giáng sinh. Mọi người có vẻ rất thân thiện vào dịp Giáng sinh, muốn giúp đỡ nhau, trong mọi việc. Mọi người trên đường phố, đều hỏi, “Anh bạn, anh có khỏe không?” Những thời điểm khác trong năm, họ thậm chí còn không nói với anh em. Vậy nên tôi...Sẽ thật tuyệt nếu lúc nào cũng là Lễ Giáng sinh, (phải không?) cứ Lễ Giáng sinh mọi lúc.

⁹ Và sự thật về tất cả lỗi lầm và mọi thứ liên quan đến nó, có điều gì đó về nó mà thế giới cố gắng làm cho nó là một lễ X-mas [không có Đấng Christ—Nd.], anh em biết đấy. Và, nhưng trong đó Chúa vẫn có một Lễ Giáng sinh, ở đâu đó, phải không? Chắc chắn là có. Có điều gì đó thuộc về Ngài, ngay chính những tên gọi, và những ý tưởng về sự ra đời của Chúa Jêsus.Ồ, thế gian đã đặt Ông già Nô-ên vào vị trí của Ngài, chắc chắn vậy, nhưng không phải với Co-đốc nhân. Nó vẫn là Lễ Giáng sinh.

¹⁰ Bây giờ, Lễ Giáng sinh không phải là một ngày lễ của đạo Tin Lành. Nó là một ngày của người Công giáo. Ngày 25 tháng Mười Hai là nhiều tháng trước khi chúng ta...sau khi...hoặc trước khi Chúa chúng ta ra đời. Chúa chúng ta được sinh ra vào tháng Tư. Ngài không được sinh ra vào tháng Mười Hai. Nếu bạn đã ở xứ Giu-đa, vào tháng Mười Hai, trời lạnh hơn thế này, vì vậy—vì vậy bạn biết Ngài không được sinh ra vào tháng Mười Hai. Và nó được đánh vần, nó là C-h-r-i-s-t-m-a-s, một thánh lễ cho Đấng Christ. Đó là thánh lễ—Đấng Christ.

¹¹ Chúng ta chỉ có một ngày lễ Tin Lành duy nhất ở nước Mỹ, và Ông Roosevelt đã thay đổi điều đó cho chúng ta. Ừ-vâng. Đó là Lễ Tạ ơn. Những ngày còn lại đều là những ngày Công giáo, tất cả những ngày lễ. Thấy không? Ông Roosevelt đã thay đổi điều đó

cho chúng ta. Vì vậy chúng ta chỉ tổ chức nó vào mỗi thứ Năm, hay tuần nào đó, hoặc điều gì đó tương tự. Nó không còn là một ngày cố định bình thường nữa.

¹² Vậy hãy xem những gì chúng ta có được! Cả thế giới đã trở thành một khối tập hợp của—của sự ô uế, và tội lỗi, và sự tuyệt vọng. Và luôn luôn...Nó phải đi theo cách đó, để bùng nổ. Thấy đó. Toàn bộ sự việc đã kéo theo tất cả các mối quan hệ ra, tất cả sắt thép và các thứ, để làm nên những con tàu và cầu cống, và vân vân. Những gì Đức Chúa Trời đã đặt nó lại với nhau, và hàn nó lại với nhau, và lắp ráp nó lại với nhau theo cách này, họ đã lấy tất cả khí đốt và dầu và các thứ, ra khỏi nó, như thế, để đốt, và xăng cho xe hơi, và vân vân. Và họ khai thác toàn bộ than, để tạo ra điện. Thấy không? Anh em cứ khai thác nó, cho đến khi nó chỉ còn lại một cái vỏ, chỉ với những đường vệt, và những thứ ra từ nó như thế. Và rồi dân sự trở nên quá tội lỗi, cho đến nỗi chỉ trở nên một thứ rác rưởi lớn khủng khiếp, cho đến mức giống như đã có lúc ban đầu, “Đức Chúa Trời đã buồn lòng vì Ngài đã dựng nên con người.” Chỉ cần một đầu đạn nguyên tử nhỏ cũng phá hủy toàn bộ ra khỏi trật tự nơi đó. Thật chính xác những gì Ngài đã phán sẽ làm, anh em thấy đấy.

¹³ Vì vậy chúng ta thật đang sống trong thời đại đó, và vui mừng được là một Cơ-đốc nhân.Ồ, tuyệt vời! Chà, tôi có thể làm gì nếu tôi...Tôi nghĩ tôi sẽ phát điên, nếu tôi không phải là một Cơ-đốc nhân, khi nhìn thấy cảnh tượng đó. Tôi không biết mọi người có thể chịu đựng được điều đó không. Tôi thật sự không hiểu làm sao một người có thể bước đi trên trái đất, ngày nay, mà không phải là một Cơ-đốc nhân. Tôi ước mong ai đó sẽ cho tôi một lý do, lý do nào đó, tại sao không hầu việc Đấng Christ. Tôi—tôi—tôi... Anh em không thể đưa ra một lý do hợp lý nào cả. Thấy không? Chúng ta chỉ là...Đây là ngày mà tất cả chúng ta nên vui mừng, và sẵn sàng, khoảnh khắc trọng đại của sự trở về Nhà đã đến gần.

¹⁴ Và, ồ, chao ôi, có dòng chữ, “Tê-nê, Tê-nê, Tê-ken, Un-phác-sin,” được viết trên mọi quốc gia, mọi bức tường, ở mọi nơi. Mọi nền dân chủ, mọi vương quốc, mọi nơi khác, đang sụp đổ. “Người đã bị cân trên cái cân, và thấy là yếu kém,” các vương quốc ấy.

Các vua đã thất bại. Và những kẻ độc tài đã thất bại. Nền dân chủ đã thất bại. Các giáo hội đã thất bại. Con người đã thất bại. Mọi thứ đều thất bại.

“Anh em nói, ‘Các giáo hội’ à?” Vâng, thưa quý vị.

¹⁵ Một trong những thất bại lớn nhất trên thế giới là giáo hội. Đúng vậy. Các giáo hội đã thất bại thảm hại. Mọi thứ đã thất bại. “Nhưng chúng ta nhận được một Vương Quốc mà sẽ không thất bại; Chúa Jêsus Christ.” Nó không thể thất bại. Và chúng ta rất vui mừng vì điều đó, đó không phải là vấn đề của giáo hội. Đó là một việc cá nhân. Vấn đề không phải là hội thánh của tôi có được cứu hay không; chính là tôi có được cứu hay không. Vấn đề không phải là chấp sự của tôi được cứu, hay mục sư của tôi được cứu, hay mẹ tôi được cứu hay không; mà là liệu chính tôi có được cứu, hay không. Chính tôi, tôi phải được cứu. Thế thì tôi phải nói chuyện với họ. Và rồi, nếu họ được cứu, thì thật tuyệt vời; nếu không, tôi vẫn phải được cứu. Nghĩa là, tôi phải đạt được sự cứu rỗi của mình. Ô, thật là một ngày tuyệt vời!

¹⁶ Cũng vậy, tôi—tôi nghĩ, hầu như, mỗi ngày, về bài hát của Eddie Perronet, rằng hy vọng của tôi...Không, đó không phải là Eddie Perronet. Tôi quên ai đã viết nó. “Hy vọng tôi chỉ quyết neo luôn trong nơi công nghĩa với Huyết Jêsus mà thôi.” Đó không phải là một bài hát tuyệt vời sao? “Trời kia tuy cuốn đất kia tiêu tan, tôi núp bóng Chúa luôn luôn bình an.” Thấy không? “Nương trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối, tôi đứng.”

¹⁷ Khi Tiến sĩ đó...tôi quên tên của ông, đã...ông đang rao giảng Quyền năng phục sinh của Đấng Christ, đã ở trong, anh em biết đấy, một nhà thờ trang trọng vĩ đại ở Thành phố New York, cách đây không lâu. Tôi đã biết nó, từ tờ báo, mà nó được cắt ra. Và toàn thể hội chúng của ông đều chống lại ông. Ông tin vào sự siêu nhiên, sự sống lại của Đấng Christ, Sự sống Đời đời, phép báp-têm bằng Thánh Linh để ban Sự sống cho cá nhân tín hữu, và những dấu kỳ và phép lạ.

¹⁸ Và hội chúng của ông định đuổi ông ra ngoài. Và ông đã...Họ đã có một hợp đồng thuê ở đó. Ông đã có quyền lựa chọn nào đó để ông có thể ở lại nhà thờ này trong thời gian dài như vậy, và, ồ, họ chỉ—họ chỉ ngồi đó và cúi kính về người đang giảng. Nhưng

ông đã tin chắc rằng ông đúng. Ông cũng là một người đau ốm, đã, và ông nói...Không, ông không phải là một người đau ốm. Tôi xin lỗi. Ông—ông ấy chỉ chết, tại bục giảng, nhưng ông không phải là một người đau ốm. Vì vậy ông...Họ—họ đã làm ông đau buồn đến chết. Và vì vậy họ chỉ làm cho ông trở nên khốn khổ và không chịu lắng nghe ông, và mọi thứ. Ông cứ tiếp tục rao giảng Lẽ thật. Và họ nói rằng...

19 Họ—họ chỉ có một tôn giáo xã hội, “Ồ, chúng ta đến với nhau. Và Bà Jones, ở trên đây, thuộc về giáo hội ở đây, vì vậy chúng tôi đến với nhau. Chúng tôi có những bữa tiệc trà nhỏ và mọi thứ.” Đó chỉ là một hoạt động xã hội, nhưng ông tin rằng điều đó thật vô lý.

20 “Rằng, chúng ta nên đến với nhau và được sanh lại.” Và họ đã chế giễu ông, và mọi thứ, về niềm tin của ông, mọi thứ.

21 Và một buổi sáng, trong khi đứng đó, khóc tại bục giảng, rao giảng rằng Chúa Jêsus Christ là một thực tại, ông ấy bị đau tim. Và ông—ông—ông bắt đầu ngã xuống, và ông đứng lại như *thế*. Và một số người trong số họ...Có một vài bác sĩ trong cử tọa, vì vậy họ đến dìu anh ấy. Họ đặt vật đó vào ngực ông. Họ nói, “Anh ấy bị đau tim.” Nói, “Thưa ông, ông—ông—ông sắp chết.”

Ông nói, “Tôi sắp chết à?”

Nói, “Vâng.”

Nói, “Đưa hai chấp sự trung tín của tôi đến đây.”

22 Họ đến gần và nhắc ông lên. Và họ nói, “Bây giờ tôn giáo mới này, sự việc này mà ông đang nói về, có ý nghĩa gì với ông bây giờ?”

23 Và ông nói, “Bây giờ thả tôi ra.” Họ thả ông ra. Ông đưa tay lên. Ông nói, “Tôi nay đang đứng, trên Đấng Christ, Vàng Đá vững chắc! Tất cả chỗ đứng khác là cát lún thôi!” Và khi làm thế, ông đi loạng choạng về phía sau như *thế này*. Có một cây thập tự phía sau ông. Ông đã đưa một cánh tay lên trên một cây thập tự, và một cánh tay qua phía bên kia, như *thế*. Nói, “Tất cả những chỗ đứng khác là cát lún thôi! Tất cả những chỗ đứng khác là cát lún thôi.”

²⁴ Tôi nghĩ, “Ôi Chúa, đó là cách!” Chính là điều đó. Chính là thế, đã chết trên thập tự giá, anh em thấy đấy, v.v... Tất cả những chỗ đứng khác là cát lún thôi. Đấng Christ là hy vọng duy nhất mà chúng ta có. Đức tin của chúng ta được xây dựng trên không điều gì khác.

²⁵ Bây giờ, sáng nay, tôi sẽ đi vào Sách của—của Hê-bơ-rơ, chương thứ 7. Được nghe những lời làm chứng này sáng nay, và những lời thỉnh cầu của chúng ta về sự cầu nguyện, tôi chỉ nghĩ tôi sẽ thay đổi nó, từ sự dạy dỗ về “Mên-chi-xê-đéc là Thầy Tế Lễ, theo ban thầy tế lễ thượng phẩm, còn là Thầy Tế Lễ đời đời.” Và trở lại trong Phúc Âm, hay đúng hơn là Công vụ, và nói, hay giảng dạy, sáng nay, về *Sự Chữa Lành Thiêng Liêng*, thay vào đó, bởi vì có rất nhiều người mà—mà bị bệnh.

²⁶ Tôi vừa nghe những lời thỉnh cầu của họ. Tôi đang ngồi đó, sửa soạn, đọc, nghiên cứu chương thứ 6 này về—về Hê-bơ-rơ, nơi Mên-chi-xê-đéc Vua của Sa-lem, Vua Hòa bình, và vân vân. Bây giờ tôi bắt đầu nghe tất cả...Tôi đã nghe anh ấy, Anh Neville, xin hỏi có ai...Tôi bắt đầu nghe, “Mẹ tôi; con tôi; *điều này* của tôi; của tôi...”

Tôi nghĩ, “Ồ!”

²⁷ Điều gì đó vừa nói, “Hãy trở lại với Tân Ước bây giờ, qua một trong những...” Và tôi lật ra ở đây lúc đó, bắt đầu đọc. Công Vụ, chương thứ 4, là nơi chúng ta sẽ bắt đầu từ sáng nay, để đọc. Thật sự không biết tại sao, nhưng Đức Thánh Linh muốn tôi—thay đổi điều này, qua, để dạy về điều này. Không biết phải nói gì, dĩ nhiên, không hề, nhưng chỉ phục tùng Đức Thánh Linh.

²⁸ Bây giờ, mọi người đã nghe buổi nhóm tiếp theo sẽ ở đâu. Chúng ta bắt đầu tại—tại Chicago, Nhà thờ Philadelphia, và từ đó đến thánh phòng nào đó. Tôi không biết thật sự ở đâu, cho đến lúc này. Chúng ta sẽ chỉ bắt đầu. Tôi có thể ở đó một ngày, và tôi có thể ở đó sáu tháng. Thấy không? Chỉ để bắt đầu, và ở lại cho đến khi Đức Chúa Trời phán, “Đủ rồi,” thì tôi di chuyển đến nơi khác. Và chúng ta bắt đầu vào ngày 12 của tháng tới, ngày 12 tháng Giêng, tại Nhà thờ Philadelphia ở Chicago. Và rồi chúng tôi hy vọng chẳng bao lâu nữa sẽ được ở Phoenix và ở ngoài miền Tây, và khắp nơi, như Chúa sẽ sắp đặt.

²⁹ Và tôi đang rất cần lời cầu nguyện, của anh chị em cầu nguyện cho tôi. Và tôi...không phải vì sức khỏe. Tôi rất cảm ơn và biết ơn vì sức khỏe tốt của tôi, Chúa đã ban cho tôi. Và tôi khỏe mạnh hơn và tốt hơn, tôi đoán, hơn tôi đã từng có và đã có, trong vài năm qua. Và tôi biết ơn Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng mà chỉ một mình Ngài đã ban nó cho tôi, anh em thấy đấy. Bởi vì, mọi thứ, tất cả những thứ khác, chỉ thất bại, và nói rằng tôi không thể làm điều đó, tôi thậm chí không thể đến bệnh viện Mayos. Nhưng tôi, sáng nay, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, theo như tôi biết, trong tình trạng sức khỏe hoàn hảo. Vì vậy, tôi rất vui vì điều đó. Và dâng lên Đức Chúa Trời mọi sự ngợi khen và mọi sự vinh hiển, bởi vì không có tạo vật nào khác, không gì khác, có thể làm điều đó, ngoài Ngài. Vì thế tôi rất vui vì điều đó.

³⁰ Nhưng, về mặt thuộc linh, tôi—tôi cần sự hướng dẫn thuộc linh. Dường như đối với tôi, mọi lúc, rằng tôi là kẻ thất bại. Tôi—tôi thật...thật sự có điều gì đó ám ảnh tôi, “Ồ, anh chẳng làm được việc gì cả.”Ồ, điều đó—đúng vậy, đấy. Tôi—tôi biết điều đó. Nhưng những gì tôi có, tôi muốn làm tốt nhất mà tôi có thể với những gì tôi đã có. Và tôi đang mong mỗi sự hướng dẫn nhiều hơn của Đức Thánh Linh, để biết điều gì phải làm là đúng.

³¹ Bởi vì, sau khi anh em bốn mươi lăm tuổi...Dĩ nhiên, tôi nhận ra tôi cứ nói, “Đang già đi,” nhưng đó không phải tuổi già. Tôi không có ý làm cho một số người trong các bạn, là những người lớn tuổi hơn tôi, cảm thấy tồi tệ. Đó là...Tại sao, ở đây là Anh Bosworth ở tuổi tám mươi mấy, và ngày nay người tốt hơn tôi. Nhưng đó là...Và, nhìn xem, cụ Tiến sĩ Ham ở trên đó, một trăm tuổi, và tuy nhiên, cụ là một thầy giảng giỏi. Vì vậy tôi đi một chặng đường dài, dài, để đến với điều đó. Và nghi ngờ không biết ông cụ có thừa nhận mình là một ông già hay không. Vì vậy nó chỉ là...

³² Đó là, ý tưởng về nó là, rằng, dĩ nhiên, bây giờ, tôi sẽ...Nếu tôi từng có mặt ở bất kỳ thời điểm nào, hay bất kỳ độ tuổi nào là người tốt nhất cho Chúa, thì có lẽ là ngay bây giờ, đấy. Bởi vì, tất cả những thứ con trẻ được qua đi, và anh em đang ổn định, tóc trở nên bạc, và, anh em biết đấy, thật sự đó là lúc của cuộc đời mà anh em thực sự nên được vững vàng và vẫn đủ mạnh mẽ,

và ở trạng thái tốt nhất của anh em; phần mềm yếu, trẻ con, và mất đi vẻ trai trẻ, ngay tại thời điểm bước vào cánh đồng truyền giáo. Và nếu có lẽ tôi nên biết bất cứ điều gì mà tôi có, tôi nên biết điều đó bây giờ. Và tôi rất biết ơn vì những gì Ngài đã bày tỏ cho tôi trong các sách Phúc Âm của Ngài, và tôi rất vui mừng về điều đó thế nào.

³³ Nhưng tôi—tôi, tuy nhiên, tôi thật sự—tôi thật sự không thể thỏa mãn chính mình, bằng cách nào đó. Tôi—tôi thật sự, điều gì đó, tôi đói khát Đức Chúa Trời. Tôi...Có điều gì đó tôi nên làm, trông giống như, và tôi thật sự không thể làm đúng, bằng cách nào đó. Chỉ...Nó đã ở đây, cách đây nhiều năm, tôi thường nói với anh em, tôi có thể chỉ với tới sau điều gì đó và hầu như chạm vào nó, anh em thấy đấy. Đối với tôi dường như có điều gì khác ở ngoài đó, tôi gần như chỉ đang chạm vào nơi nào đó. Nếu tôi có thể chỉ đụng vào điểm đó, và chỉ...điều đó—điều đó sẽ tốt đẹp.

³⁴ Bây giờ, tôi được hỏi về cuốn sách mà Ông Church đã viết, hay những điều trong đó. Và, ồ, nhiều người đã gọi, hỏi tôi có định nói gì về nó không, và mọi thứ. Không, tôi không nói gì về điều đó. Cứ để mặc nó, đấy.

³⁵ Hãy lắng nghe, có lẽ tôi sẽ giảng về sự chữa lành Thiêng liêng khi Ông Church được chôn. Vì vậy bây giờ, hãy xem, sự chữa lành Thiêng liêng...Khi tôi và Ông Church, cả hai, đang nằm trong mồ của mình. Kinh Thánh của Đức Chúa Trời sẽ vẫn được rao giảng, dạy dỗ sự chữa lành Thiêng liêng, và mọi người sẽ thực hành nó. Vì vậy, nó không có gì khác biệt. Điều đó...thật tẻ là những thầy giảng người Mỹ chúng ta không có gì để làm ngoài việc cứ đi loanh quanh và tranh cãi với nhau, tìm cách gây gổ, để khuấy động điều gì đó, anh em thấy đấy. Khi, Lời Đức Chúa Trời tuyên bố sự chữa lành Thiêng liêng. Và họ đã làm điều đó, từ mọi thời đại, và nó sẽ luôn luôn là cách đó.

³⁶ Và chừng nào tin Lời được hà hơi, tôi tin rằng mọi dấu chấm trong Kinh Thánh đều được hà hơi. Không có gì về Nó...

³⁷ Cho phép tôi chỉ nói qua một điều nhỏ cho anh chị em ở đây trong khi chúng ta đang suy nghĩ về điều đó. Anh em biết điều gì khiến những người Tin Lành quay sang Công giáo không? Là bởi vì những người Công giáo tin Lời này được hà hơi. Người Tin

Lành tin rằng một số phần của Nó được hà hơi. Phần mà người đó muốn Nó được hà hơi, “Nó được hà hơi; phần còn lại của Nó không được hà hơi.” Nếu Nó đụng đến giáo lý của người ấy, “Nó không được hà hơi.” Đấy, đó là người Tin Lành.

38 Người Công giáo nói rằng Nó được hà hơi, từng chút của Nó, nhưng giáo hội của họ ở trên Lời, vì vậy, làm khác đi bất cứ điều gì Lời nói, đó là giáo hội, do đó tôi không thể có ý thức mà nói mình là một người Công giáo.

39 Không có gì chống lại người Công giáo. Họ là những người bạn của tôi. Và nếu họ tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, họ là anh em của tôi, và tin nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi cá nhân.

40 Bây giờ, những giáo hội là điều tôi muốn nói. Tôi có thể...Tôi không đồng ý với giáo lý Công giáo. Tôi không thể là một người Công giáo theo cách đó, giáo hội Công giáo Rô-ma, bởi vì, họ, “Sự không thể sai lầm của giáo hoàng; và giáo hội trên Lời; và giáo hội ở trên Kinh Thánh.” Tôi không thể làm điều đó.

41 Tôi không thể thực sự là một người Tin Lành, bởi vì tôi không thể nhận lấy một phần của Lời và nói, “Một phần của Nó được hà hơi, và phần *này* được hà hơi; *điều này* có nghĩa là điều gì khác, và *điều này*.”

42 Tôi là một người thờ phượng Kinh Thánh. Tôi tin rằng đó là Lời Đức Chúa Trời. Không có gì ở trên Nó, sẽ không bao giờ có. Và chừng nào còn có một cõi Đời đời, Nó sẽ vẫn là Lời của Đức Chúa Trời. Thấy không? Tôi tin là vậy. Bây giờ, tôi...

43 Có thể có những điều ở đó mà tôi không hiểu. Có lẽ những điều mà tôi không thể thực hiện được, với đức tin yếu đuối nhỏ bé của tôi. Có lẽ tôi không thể làm cho nó ứng nghiệm, nhưng đó vẫn là Lẽ thật, Đó là Lời Đức Chúa Trời, Đó là Lời Đức Chúa Trời. Bất kể người nào khác nói gì, tôi tin Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

44 Và tôi tin rằng trong Đó là—là Hạt giống. *Đấy* là một giỏ đầy Hạt giống. Và tôi tin rằng Đức Thánh Linh lấy Hạt giống đó và gieo nó vào lòng chúng ta, như *thế*. Anh em không tin điều đó sao? Và chúng ta trở nên con cái của Ngài.

45 Vì vậy, do đó, tôi phải tin. Nếu có một Lời không được hà hơi, thì tôi không thể tin vào Sách. Tôi không thể tin Nó, bởi vì, nếu

phần này không được hà hơi...

⁴⁶ Ông Church nói, “Một số phần của Kinh Thánh không được hà hơi, như Mác 16, và vân vân.” Nói, “Nó không được hà hơi.”

⁴⁷ Tại sao, tôi đã gặp những người bạn mục sư Giám Lý của ông ấy, ngay tại New Albany, và họ không đồng ý với ông ấy, xa đến một trăm triệu dặm. Họ nói rằng họ “không thể tiêu hóa nổi điều đó.” Và một thầy giảng Trưởng Lão đang đứng đó, nói, “Ồ, thưa anh em, tôi—tôi không biết có chuyện gì với người đó.” Thấy không? Bây giờ, ông ấy nói, “Ồ, bây giờ hãy xem, ông ấy...”

⁴⁸ Tôi nói, “Đó là những gì tạo nên người Công giáo. Đó là những gì tạo nên những người Tin Lành, một đám người yếu đuối không ra gì.” Thấy không? Tôi nói, “Đó là những gì hiện có, bởi vì họ không có hy vọng. Họ không thể xây dựng hy vọng của họ trên Kinh Thánh này, bởi vì, ‘Một phần của Nó được hà hơi; một phần của Nó thì không.’”

⁴⁹ Thế thì, không ngạc nhiên khi người Hồi giáo...Tiến sĩ Reidhead, khi anh ấy đang đứng đó, và hỏi người Hồi giáo tại sao anh ta không chấp nhận Chúa Jêsus đã sống lại. Anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “hãy để cho tôi thấy các giáo sư làm cho Lời của các ông ứng nghiệm, những gì Chúa Jêsus của ông đã nói sẽ làm.”

⁵⁰ Ông nói, “Ồ, anh đang nhắc đến Mác 16.” Ông ấy nói, “Điều đó không được hà hơi.”

⁵¹ Ông hỏi, “Anh đang đọc loại Sách gì?” Anh ấy nói, “Kinh Koran của chúng tôi, mỗi phần nhỏ của kinh Koran của chúng tôi đều được hà hơi.” Đó là Kinh Thánh Hồi giáo. Nói, “Nó được soi dẫn. Chúng tôi tin từng lời trong nó. Và mọi điều mà Mohammed đã hứa, chúng tôi có thể nói như vậy.” Đúng thế. Nói, “Bây giờ các ông—các ông làm cho Kinh Thánh này nói vậy.” Nói, “Này, nếu Nó không được hà hơi, thì các ông không có gì cả.” Thấy không? Thế đấy. Nói, “Ông không có một điều gì ngoài một lý thuyết nhỏ bé trong tâm trí.”Ồ, người đó hoàn toàn đúng, hãy để nó là một người ngoại giáo, ngay cả khi đó là một người ngoại giáo ở đó, người đó vẫn hoàn toàn đúng.

⁵² Nhưng tôi nói Nó được hà hơi, và mọi Lời của Nó là Lẽ thật. Mọi Lời của Nó là Lẽ thật.

53 Và hãy để tôi chỉ cho anh em điều gì đó. Chúa Jêsus Christ đã phán, khi Ngài viết chương cuối cùng trong Kinh Thánh này, Ngài phán, “Kể nào thêm vào, hay bớt đi Lời này, cũng sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Đúng thế không? “Ai thêm vào Nó, hay bớt đi khỏi Nó.”

54 Do đó tôi tin, với cả tấm lòng, rằng từ “Ban đầu” của Sáng thế ký, tới “A-men” trong Khải huyền, được Đức Chúa Trời hà hơi. Đó là Lẽ thật từng chút. Không có một Lời nào của Nó sai. Tất cả là Lẽ thật. Tôi tin mọi Lời của Nó. Tôi không muốn bớt đi, hay thêm điều gì. Không cần thêm bớt gì nữa; tôi chỉ cần Điều đó. Và Đó thật là những gì tôi cần.

55 Anh nghĩ gì về điều đó, Gene? Anh nghĩ đó là về Lẽ thật không? Tôi tin Nó là Lẽ thật, mọi Lời của Nó, vì vậy chúng ta chỉ tin Nó theo cách đó.

56 Bây giờ, nếu anh em có những người có tầm nhìn hạn hẹp, ở nước Mỹ...Hãy nhìn đây, thưa các bạn, nơi mà chúng ta đang tranh cãi về việc là tín đồ Giám Lý, hay Báp-tít, hay Ngũ Tuần, và trên những bằng chứng, và tất cả những điều khác này, hàng ngàn lần ngàn người, mỗi ngày, đang chết, mà chưa bao giờ nghe về Chúa Jêsus Christ. Đúng vậy. Khoảng một trăm bốn mươi ngàn người chết mỗi ngày, không được cải đạo. Và chúng ta đang tranh cãi liệu anh em phải nói tiếng lạ, hay liệu anh em phải la lớn, hay anh em phải thuộc về Giám Lý, hay Báp-tít, hay giáo hội Ngũ Tuần, những thứ nhỏ bé cũ kỹ. Và những thầy giảng chúng ta, lười biếng, nằm quanh đây, chẳng làm gì cả, khắp nước Mỹ, giảng cho nhiều người đã được giảng cho, lặp đi lặp lại. Nó giống như chải qua, và chải qua, và chải qua vậy. Chính là điều đó. Và hàng triệu người ở vùng đất khác!

57 Và Chúa Jêsus, chính sứ mạng cuối cùng Ngài ban cho, là, “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Phúc Âm này cho mọi người.” Thế thì anh em thấy không, thưa bạn, tại sao tôi không thể ở nhà? Có điều gì đó trong tôi, xé nát tôi ra từng mảnh. Tôi—tôi nhận ra điều gì đó cần phải được thực hiện, thưa anh, chị em. Chúng ta...Tôi—tôi không thể làm điều đó, tự mình. Và tôi—tôi không biết điều gì...

58 Tôi thấy những hội truyền giáo này, và cách họ sụp đổ và thất bại, và mọi thứ khác, ở trên đó, bởi vì họ hành động với hướng sai lầm. Ở đó, với thần học.Ồ, người ta cười vào điều đó. Anh em không thể đi qua đó với thần học. Họ thậm chí không tin thứ đó. Anh em phải tỏ cho họ thấy rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Đúng vậy.

59 Và một người có thể làm gì? Tôi không biết. Nhưng tôi biết, một trong những ngày này, tất cả sẽ kết thúc, và tiếng kèn của Chúa sẽ vang lên, và phán, “Thời gian sẽ không còn nữa.”

60 Tôi nghĩ về khi Đa-ni-ên đang đứng trên bờ sông ngày đó, và ông đã thấy khải tượng đó. Và một Thiên sứ giáng xuống, mặc đồ sáng như mặt trời, một cái móng trên đầu Ngài. Ngài đã đặt một chân, trên đất, một chân trên đất, và một chân còn lại trên biển; và giờ tay Ngài lên, và thề rằng Ngài sống đời đời, rằng, “Thì giờ sẽ không còn nữa.” Thấy không? Hừm! Tôi—tôi...Điều đó phải xảy ra, một trong những ngày này. Mọi Lời của Nó sẽ đúng như Ngài đã phán Nó đã có.

61 Vậy, thế thì, và rồi tôi sẽ làm gì lúc đó? Anh em sẽ làm gì lúc đó? Thấy không? Anh em chịu trách nhiệm, cũng như tôi chịu trách nhiệm. Tất cả chúng ta đều chịu trách nhiệm. Chúng ta chịu trách nhiệm về cái chết của Chúa Jêsus Christ, mỗi người trong chúng ta, cho đến khi chúng ta đã chấp nhận Ngài như là Cứu Chúa cá nhân, thế thì hãy làm việc cho Ngài bằng cả tấm lòng. Nếu Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta điều gì đó để làm, chúng ta không làm điều đó, thì Đức Chúa Trời sẽ đòi hỏi nó vào cuối ngày.

62Ồ! Vì vậy, Chúa ôi, xin ban cho con đức tin, ban cho con—cho con lòng can đảm. Xin khích lệ con!

63 Tôi rất dễ trở nên nản lòng, anh em thấy đấy, bởi vì tôi thấy mọi thứ và nó đều sai trật, và tôi—tôi không thể làm cho nó đúng được. Tôi không cần phải cố gắng làm điều đó. Thật không cần thiết. Giống như đang tranh cãi với người anh em đó về cuốn sách của mình. Anh em không bao giờ được gì khi tranh cãi.

64 Ở đây cách đây không lâu, A. B. Neums...Anh em biết anh ấy; người đàn ông đã chết tuần trước. Anh ấy cứ nói đi nói lại với

tôi, chỉ trích tôi và các điều liên quan, về sự chữa lành Thiêng liêng. Bây giờ, Anh Neums là một người tốt; tôi tin ở miền Vinh hiển, ngày hôm nay, với các thánh đồ khác của Đức Chúa Trời, đang reo hò chiến thắng.

65 Bây giờ, thái độ của anh ấy đối với sự chữa lành Thiêng liêng như thế nào, tôi không quan tâm nếu mọi thầy giảng, giáo hoàng, và mọi thứ khác, sẽ đẩy lên và lên án sự chữa lành Thiêng liêng, ngày mai tôi sẽ giảng về sự chữa lành Thiêng liêng. Đúng vậy. Thấy không? Bởi vì sao? Nó ở trong Lời. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán. Nó không...Tôi chịu trách nhiệm về những gì Đức Chúa Trời đã phán. Và tôi chịu trách nhiệm, như là một mục sư truyền đạo, để rao giảng những gì Đức Chúa Trời đã phán, và gọi Đó là Lẽ thật.

66 Tôi định đi đón Anh Boze. Tôi bật ra-đi-ô. Tôi thích nghe Anh Neums; anh ấy là một thầy giảng tốt. Và tôi đã đi qua để nghe anh ấy. Và trên đường đi qua, ồ, chào ôi, anh ta đang chỉ trích sự chữa lành Thiêng liêng, như sự cuồng tín, và ma quỷ và mọi thứ khác. Và anh ấy nói, “Chẳng hạn, các anh em Bosworth.” Anh ấy nói, “Khi tôi đã...họ...Tôi đã ở với họ khi họ ở trong thời kỳ đỉnh cao của họ, khi họ còn là những chàng trai trẻ, cả hai chỉ là những chàng trai trẻ.” Và nói, “Cả hai đều chết, khi là những chàng trai.” Nói, “Nếu có điều gì về sự chữa lành Thiêng liêng, điều đó thì sao?”

Tôi nghĩ, “Ồ, Anh Neums! Chào ôi!”

67 Anh ấy nói, “Aimee McPherson đã chết, không có gì ngoài một cô gái, đấy, chỉ là một người trẻ.” Và Aimee là một bà già khi bà chết.

68 Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, chào ôi.”Ồ, tôi tiếp tục đi ra, và tôi nghĩ, “Tôi biết rằng anh ấy đã phạm một sai lầm như vậy.” Vì vậy tôi đi ra—đến chỗ—đến chỗ máy bay ở đằng kia, và tôi—tôi đi vào. Tôi đã gọi cho anh ấy. Tôi nói, “Anh Neums?”

Anh ấy nói, “Vâng.”

Tôi nói, “Đây là Anh Branham.”

Anh ấy nói, “Anh muốn gì?”

⁶⁹ Và tôi nói, “Anh Neums, anh đã mắc một lỗi nhỏ sáng nay, mà sẽ làm tổn thương anh, nếu anh không quan sát, thưa anh. Tôi tin anh cũng làm điều tương tự cho tôi. Nhưng anh đã nói và nói, ‘Anh em Bosworth đã chết khi cả hai đều là những chàng trai trẻ.’”

Anh ấy nói, “Họ đã vậy.”

⁷⁰ Tôi nói, “Anh Neums, bây giờ B. B. đang ở Detroit, đang tổ chức một—một buổi nhóm. Và F. F., Fred Bosworth, là người quản lý của tôi.” Và tôi nói, “Ông ấy đã gần tám mươi tuổi. Ông ấy đang ở Miami, vào lúc đó.” Và tôi nói, “Anh Neums, cách đây hai năm, chúng tôi đã tổ chức một buổi nhóm phục hưng ngay ở đây tại Louisville, với nhau, nơi hàng ngàn người đến và lắng nghe Anh Bosworth.” Và tôi nói, “Bức ảnh của anh ấy lan truyền qua hàng ngàn người, khắp vùng đất ở đây, và mọi thứ, các bài báo và các thứ của anh ấy.” Tôi nói, “Anh ấy đang sống ngày hôm nay, và trong tình trạng sức khỏe tốt nhất.” Tôi nói, “Một người đàn ông mạnh mẽ ở đây, gần tám mươi tuổi, vẫn đang rao giảng Phúc Âm; vừa trở về từ châu Phi, với tôi.” Tôi nói, “Đó là sự thật.”

⁷¹ Tôi nói, “Anh Neums,” tôi nói, “tôi tin anh cũng làm điều tương tự cho tôi.” Tôi nói, “Ồ, anh—anh có một sứ điệp phục hưng tuyệt vời ở đây trên đài phát thanh, và vân vân. Anh có... Anh—anh có tất cả...và rất nhiều người đang lắng nghe anh. Và, Anh Neums, nếu họ phát hiện ra...Và họ biết rằng, hàng ngàn người đang lắng nghe anh, biết Bosworth, ngay bây giờ.” Tôi nói, “Anh phát biểu như thế, nó sẽ làm tổn hại chức vụ của anh, và chúng ta là anh em. Anh không nên làm thế.”

Nói, “Tôi sẽ sửa lại cho đúng.”

⁷² Bây giờ, đây, không cần phải chiến đấu. Đức Chúa Trời chăm sóc mọi sự, anh em thấy đấy. Đừng làm điều đó. Chỉ tình yêu thương. Hãy trả điều thiện cho điều ác, mọi lúc. Đúng thế không? Khi ai đó nói tốt về bạn; ồ, hãy biết ơn. Nếu ai đó nói xấu về bạn; hãy chúc phước cho họ dù sao đi nữa. Chắc chắn. Đúng vậy. Hãy để...Đức Chúa Trời lo liệu phần còn lại. Ngài là Đấng ấy. Đúng thế không? Ngài là Đấng lo liệu. Vì vậy, rốt cuộc, tất cả chúng ta phải trả lời với Ngài.

73 Và cho dù đó là gì đi nữa, nếu kẻ thù không đội trời chung của anh em...Nếu anh em có chút cảm xúc nào, và kẻ thù tồi tệ nhất mà anh em có, mà anh em biết là sẽ đi đến một nơi giống như địa ngục, nó có thể làm cho anh em cảm thấy tồi tệ.

74 Tôi không biết về một người, tôi không...không thể nghĩ về người thấp kém nhất trên đời, ngày nay, rằng đó là Stalin ở trên đó, bất kể là ai, tôi sẽ ghét khi biết người đàn ông đó đang chịu những cực hình của địa ngục sáng nay. Tôi không muốn biết điều đó. Tôi chắc chắn vậy. Tôi cầu xin Đức Chúa Trời thương xót linh hồn hư mất của ông ấy, khi ông ấy chết, đây, rằng Đức Chúa Trời sẽ không để người đó đau khổ như thế,...?...Hãy nghĩ về một con người trong sự dày vò của địa ngục, mà Kinh Thánh mô tả ở đây cho người không tin. Cứ suy nghĩ, một con người, tại sao, tôi...Sẽ làm cho trái tim chai đá khi muốn một người đi đến một nơi như thế. Tôi sẽ làm mọi thứ tôi có thể để giữ anh ta khỏi điều đó. Tôi chắc chắn sẽ. Và cảm thấy tiếc cho anh ấy, tận đáy lòng tôi, nếu anh ấy đi đến một nơi như thế.

75 Bây giờ, anh em có thể thấy một anh em làm sai, và—và cố gắng hướng dẫn anh ta, nhưng nếu anh ta không chịu lắng nghe, thì điều duy nhất để làm là yêu thương anh ấy, dù sao đi nữa, và cầu nguyện cho anh ấy. Đúng thế không?

76 Bây giờ, bao nhiêu người yêu mến Ngài hết lòng? Với cả tấm lòng, chỉ yêu mến Chúa. Điều đó thật tốt. Bây giờ hãy tiếp tục điều đó. Cứ tiếp tục giữ như vậy. Và chỉ muốn yêu Ngài nhiều hơn.

77 Bây giờ, sáng nay, trong Lời xưa đầy phước hạnh ở đây! Ô, thật là một điều kỳ diệu, để đọc điều này—Tân Ước này, Cựu Ước, bất cứ điều gì của Nó. Nhưng, chương 4 của Công vụ, sáng nay, nơi chúng ta bắt đầu xem trước một chút bây giờ. Chúng ta sẽ trở lại. Đây là trong thời gian mà hội thánh vừa được nhen nhóm. Và đây là lúc mà chúng ta muốn nói đến.

78 Bây giờ, ai đó, đừng để tôi nói quá lâu. Tôi có một buổi tang lễ ngay sau buổi nhóm ở đây, tại Nhà nguyện Coats, lúc hai giờ chiều nay, một Ông Underwood. Và chiều mai, một Ông Tinsley, hàng xóm của chúng ta ở đây, đã chết ngày hôm qua. Và vì vậy,

tám mươi lăm tuổi, và vì vậy tôi có đám tang của ông ấy vào ngày mai.

⁷⁹ Tôi vừa hỏi Chị Gertie xem chị đến với bài thánh ca để chơi một bài, cho tôi không, bởi vì tôi nghĩ họ thậm chí không có một bài hát hay bất cứ điều gì cho chiều nay, mọi người, tôi đoán vậy. Và tôi sẽ mời Chị Gertie nếu chị ấy đến đàn cho tôi, chiều nay. Có lẽ chúng ta có thể chuẩn bị cho ngày mai, cho tang lễ của Ông Tinsley.

⁸⁰ Bây giờ, vào thời kỳ đầu của hội thánh ở đây, nhóm người đầu tiên này, họ đã có tất cả...

⁸¹ Y-sơ-ra-ên đã hầu như bị đánh bại, trong nhiều năm, nhưng bây giờ nó đã đến nơi mà Đấng Mê-si đã đến và ban cho họ một hy vọng, vào Chúa Jê-sus này. Nhưng, lúc đầu, Ngài đã bị bắt bớ, bị chế giễu, bị phỉ nhổ, được gọi là “thánh quá máu,” mọi thứ, hay “chỉ cuồng tín, Bê-ên-xê-bun, ma quỷ,” và mọi thứ khác. Nhưng Ngài có một mục đích, và đó là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và bất kể có bao nhiêu người chống lại Ngài, Ngài vẫn đến để Lời Đức Chúa Trời có thể được ứng nghiệm. Đúng thế không? Thấy không?

⁸² Bây giờ hãy nhìn những học giả và giáo sư của thời đó. Tại sao, họ là những học giả vượt ra ngoài giới hạn bất cứ điều gì mà chúng ta có thể tạo ra ngày nay, xét về học vấn. Và, theo như sự thánh khiết, ồ, họ sẽ làm cho giáo hội thánh khiết ngày nay cảm thấy hổ thẹn về chính họ, khi nó đến với sự thánh khiết. Họ thực sự phải sống thánh khiết. Họ đã sống một đời sống riêng biệt, tận hiến. Giống như các linh mục Công giáo Rô-ma, ngày nay, hầu như không giống như vậy, bởi vì họ ở trong các giáo xứ. Nhưng tất cả những người này phải ở cùng một nơi, ngay tại đó trong đền thờ; hàng ngàn lần ngàn người trong số họ ở trong đó, được tách biệt, được thánh hóa, giống như Thành phố Vatican.

⁸³ Và họ là những học giả về Kinh Thánh. Họ phải biết tất cả, từng chữ một, từng chữ. Và họ rất hoàn hảo về điều đó, thậm chí một nét cong trong một chữ cái cũng có thể tạo ra sự khác biệt hoàn toàn trong mọi thứ. Họ phải “chớ rờ, chớ đụng.” Và thậm chí nếu họ đã có...Họ phải là...Kinh Thánh nói, “Họ được thấy

là không chỗ trách được.” Vậy thì, đó mới thực là biết nó, phải không?

⁸⁴ Tuy nhiên, tất cả họ, và, đều tập trung vào một điều vững chắc mà họ đã được dạy, và không muốn linh hoạt với Phúc Âm, với toàn bộ Quyền năng của Đức Chúa Trời, nên họ đã không nhận ra Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài ở đó, và toàn bộ Kinh Thánh đã nói về Ngài sẽ đến, nhưng họ đã không nhận ra điều đó bởi vì họ có thần học riêng của họ. “Chúng ta là giáo hội! Và nếu điều gì đến, nó đến thông qua chúng ta. Và chúng ta cai trị các quốc gia và tôn giáo. Và chúng ta là *thế này*, và chúng ta là *thế kia*.” Bức tranh rất đẹp về đạo Công giáo ngày nay. Thấy không? “Chúng ta có mọi thứ theo cách riêng của mình.”

⁸⁵ Và rồi họ tách ra thành những chủ nghĩa nhỏ, chẳng hạn như nhóm Pha-ri-si, nhóm Sa-đu-sê, khác hẳn...Những người Pha-ri-si tin vào thần linh, và Thiên sứ, vào sự sống lại. Những người Sa-đu-sê không tin vào Thiên sứ, linh, hay sự sống lại. Và họ có tất cả các loại—các giáo phái khác nhau giữa họ, giống như chúng ta có tương tự, ngày nay.

⁸⁶ Và ở đây là một người đàn ông đứng lên, nói, “Chúng tôi là những người vĩ đại.” Một người dấy lên, như một Jêsus, đem bốn trăm người ra trong đồng vắng; tất cả họ đều bị hư mất. Và rồi những người khác đứng lên, nói rằng họ là một người vĩ đại nào đó, và họ dẫn những người nào đó đi theo một số loại những giáo phái nhỏ, và vân vân.

⁸⁷ Và ngay giữa tất cả thời điểm đó, đáng chân thật, chân chính của Đức Chúa Trời đã đến trong thế gian; đáng chân thật. Ô, tuyệt vời! Điều đó sẽ khiến chúng ta bắt đầu vui mừng ngay lập tức. Ngài đến, không theo giáo phái nào, không đồng tình với các giáo phái nào, không đồng tình với giáo hội nào; nhưng đang làm một điều duy nhất, ý chỉ trọn vẹn của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh Thánh. Đúng vậy. Ngài đã có của Ngài...Ngài đã biết những gì Cha đã phán. Ngài biết Kinh Thánh, bởi sự hà hơi. Vì vậy Ngài đã ở lại, bất chấp những gì họ đã nói.

⁸⁸ Ngài phán, “Ồ, các ngươi là những kẻ giả hình!” Ngài phán, “Các ngươi làm cho những truyền thống của các ngươi thật ràng buộc, và đại loại như thế. Và các ngươi, bởi truyền thống của

các người, các người làm cho Lời của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu.” Thấy không?

⁸⁹ Ô, thật Ngài đã đặt nó vào tảng đá đẽo, từng chi tiết nhỏ nhặt của nó, thừa anh em. Ngài tiếp tục, không có gì thay đổi. Ô, tôi thích cách dùng cảm của Ngài, còn bạn thì sao? Không lúc nào mà Ngài đã từng tỏ ra bối rối. Ngài biết Ngài đã bước đi hoàn toàn theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

⁹⁰ Khi cơn bão đang dữ dội, chiếc thuyền nhỏ sắp chìm, Ngài đã bước ra thật bình tĩnh như Ngài có thể, đặt chân Ngài lên dây mạn thuyền. Và ngược lên, nói, “Bình an,” với Cha, “Bình an.” Nhìn ra đại dương, phán, “Hãy yên lặng.” Quay lại và nằm xuống ngủ. Sóng biển hoàn toàn yên tĩnh. Đó chính là Ngài, không bao giờ sợ hãi, không bao giờ lo lắng, không bao giờ tranh cãi.

⁹¹ Họ nói, “Ồ, chúng tôi biết Người là ai, Bê-ên-xê-bun. Chúng tôi biết Người làm điều này bởi chúa của các quỷ.”

⁹² Ngài phán, “Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan, thì vương quốc của nó bị chia rẽ. Và nếu Ta, nhờ ngón tay của Đức Chúa Trời, đuổi quỷ, thì con cái các người đuổi chúng bởi ai? Các người hãy là người xét đoán.” Thật bình tĩnh như Ngài có thể. Không bao giờ...Vâng, đức tin chỉ là một tiềm thức đối với Ngài. Ngài cứ bước đi, vì Ngài biết Ngài đang làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời một cách hoàn hảo.

⁹³ Khi Ngài chữa lành người đau, Kinh Thánh đã nói gì, lý do Ngài chữa lành người đau? “Ngài đã chữa lành người đau, để điều đó có thể được ứng nghiệm.” Tại sao? Thấy không? Tại sao? Thật dễ dàng để tin bất cứ điều gì Chúa phán.

⁹⁴ Nếu Đức Chúa Trời phán, “Ngày mai, rằng, trời sẽ rất nóng, đến nỗi mọi người có thể đi bơi,” thì sẽ không khó cho tôi để chuẩn bị được một bộ đồ bơi. Nếu Ngài phán, “Trời sẽ đổ mưa ngày mai, suốt cả ngày,” thật dễ dàng cho tôi để mang theo một chiếc dù với tôi. Đúng thế không? Nếu Đức Chúa Trời phán, “Sẽ là một mùa bội thu năm tới, rằng tất cả mùa màng sẽ tươi tốt, khắp mọi nơi,” thì tôi có thể trồng bất cứ thứ gì, với đức tin tốt. Thấy không? Đúng thế không? Nếu Chúa phán Ngài sẽ ban cho chúng ta một buổi nhóm lớn tối nay; tôi—tôi sẽ đến mà thậm chí

không cần một đề tài nào trong đầu. Ngài sẽ làm điều đó, dù thế nào đi nữa. Đúng thế không? Đức Chúa Trời đã phán vậy! Vấn đề đó đã giải quyết.

95 Nếu anh em đang đau khổ, gần như sắp chết, và Đức Chúa Trời phán, “Ta là Chúa đáng chữa lành người.” Điều đó không làm bạn dao động chút nào; cứ tiếp tục đi. Đức Chúa Trời đã phán vậy! Thấy không? Đó chỉ là đức tin vô thức đó, giống như, anh em thấy đấy. Cứ tiếp tục, tin tưởng điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó được định đoạt.

96 Ô, nó thật dễ dàng đối với Chúa Jêsus, bởi vì Ngài biết Ngài “đến vào năm ban ơn,” để làm công việc của Đức Chúa Trời, và rao giảng Lời Đức Chúa Trời, và làm những dấu hiệu của Đức Chúa Trời, và làm ứng nghiệm những gì Đức Chúa Trời phán sẽ xảy ra. Vậy thì, tại sao hội thánh, ngày nay, không thể nghĩ giống như vậy, giống như chính những Lời mà Chúa Jêsus đã phán! Thấy không?

97 Bởi vì, một số người, chúng ta, quay lại và nói, “Ồ, những ngày của phép lạ đã qua rồi. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Phần *này* không được hà hơi. Phần *kia* thì có, nhưng phần *Này* thì không, bởi vì những điều đó không thể xảy ra ngày nay.” Thấy không? Đó là lý do chúng ta không thể tiến lên được.

98 Ô, giá như một Thân thể vĩ đại của Đấng Christ sẽ trở dậy trong tình yêu thương, và sự tôn trọng, anh em thấy đấy, và tiến về phía trước, như đồng một lòng, không ý thức về đức tin mà ở chung quanh họ! Anh em ơi, anh em sẽ thấy một hội thánh trên trái đất mà sẽ...Thiên hi niên sẽ bắt đầu ngay lúc đó. Nó đang đến. Sắp đến rồi. Ô, vâng. Và bởi ân điển của Đức Chúa Trời chúng ta sẽ thấy điều đó. Tôi sẽ ở ngay đó. Đúng vậy. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Tôi tin Ngài, vì vậy tôi sẽ có mặt ngay ở đó khi nó xảy ra.

99 Bây giờ, bây giờ, điều đó làm tan vỡ tấm lòng của các môn đồ khi họ biết Ngài sắp rời đi. Ngài phán rằng, “Ta sẽ đi xa. Còn ít lâu nữa, và thế gian sẽ không thấy Ta nữa,” Ngài phán.

100 Họ nói, “Ngài đang phán điều gì? Ngài là Người khó hiểu nhất.” Không ai hiểu Ngài. Ô, họ ắt nói...Ngài phán với các anh

em của Ngài...

Các anh em của Ngài nói, “Chúng ta hãy đi lên dự lễ.”

Ngài phán, “Ta sẽ không đi.”

¹⁰¹ Khi họ rời khỏi, Ngài phán, “Ta sẽ đi lên con đường khác. Ta sẽ không đi lên với họ.” Bởi vì, các anh em của Ngài thậm chí không tin vào Ngài. Đúng vậy. Dân sự của chính Ngài đã không tin vào Ngài. Ngài phán, “Ta đi lên con đường khác.” Sao, họ tự hỏi làm thế nào.

¹⁰² Và họ nói, “Người này nói những câu khó hiểu. Chúng tôi không thể hiểu được.”

¹⁰³ Trên đây trong chương thứ 17, ông nói, “Này...” Ngay trước khi Ngài đi vào miền Vinh hiển, ông nói, “Này, bây giờ Ngài nói một cách rõ ràng, và không phải trong những câu đố, hay trong những câu châm ngôn, và vân vân.”

¹⁰⁴ Thấy đó, họ sẽ nói, “Vậy thì Ngài đã phán *điều này* chẳng?” Nicô-đem, khi ông đang nói chuyện với Ngài, đã hỏi, “Làm thế nào một người có thể được sanh lại?” Ngài phán, “Nếu một người không được sanh ra bởi nước, thì làm sao tất cả những điều này, có thể xảy ra?” Họ không thể hiểu được. Ông nói, “Người đó nói một cách bí ẩn.” Không ai hiểu Nó. Ngay cả mẹ của chính Ngài cũng không hiểu Ngài.

¹⁰⁵ Ngài là một Người khó hiểu, bởi vì Ngài thuộc về Đức Chúa Trời, và tâm trí của họ thuộc về thế gian. Vì vậy, Ngài đã làm cho nó hoàn toàn khác hẳn, lúc ấy. Tâm trí của thế gian chống lại sự—sự—sự hà hơi của Đức Chúa Trời, ồ, thật là sự ngu dại. Nhưng điều kỳ lạ, rằng Ngài có quyền năng để làm những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Đó chính là vấn đề. Và Ngài có thể làm những điều mà những người khác không thể làm.

¹⁰⁶ Vậy nên Ngài phán, “Bây giờ còn ít lâu, và thế gian sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta.” Bây giờ hãy lắng nghe điều này, “Tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta.” Chữ “các ngươi,” Ngài đang nói chuyện với ai? Những người tin. Đúng thế không? Ngài phán, “Các ngươi sẽ thấy Ta. Vì Ta,” không phải ai khác, “vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, thậm chí ở trong các ngươi, cho đến...” “Sự kết thúc của các sứ đồ”? Cho đến bao lâu? “...tận thế.”

Qua suốt con đường, “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

107 Bây giờ, “Ta đi. Ta sẽ cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên Ủi khác, đó là Đức Thánh Linh.” “Ta,” đại từ nhân xưng, là thân thể. “Ta đi khỏi. Ta cầu xin Cha, trước khi Ta đi; Cha ở trong Ta. Và Ngài sẽ ban đến cho các người một Đấng Yên Ủi khác, đó là Đức Thánh Linh. Ngài đang ở trong Ta bây giờ. Khi Ngài đến, Ngài sẽ quả trách thế gian về tội lỗi. Và chính những điều mà Ta làm, các người cũng sẽ làm. Bây giờ, Ta muốn các người đi khắp thế gian và giảng Phúc Âm cho mọi người.”

108 Phúc Âm là sự bày tỏ về Quyền năng của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Một Phúc-...Phao-lô đã nói, “Phúc Âm không chỉ đến bằng lời nói, nhưng qua quyền năng và sự tỏ ra của Đức Thánh Linh.”

109 “Bây giờ các người hãy đi khắp thế gian và rao giảng Phúc Âm. Kìa, Ta luôn ở cùng các người, thậm chí...” “Cho đến các sự đồ kết thúc” chăng? Không. Tôi muốn nói, “...cho đến tận cùng—tận thế.” “Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Họ sẽ chỉ trích Nó, làm trò cười về Nó, giống như họ làm bây giờ,” Ngài phán. “Nhưng các người, là kẻ tin, sẽ thấy Ta; vì Ta sẽ ở cùng các người, ngay trong các người, cho đến tận thế.” Tôi muốn thấy người nào đó xóa điều đó đi. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “Chính những điều mà Ta làm, các người cũng sẽ làm.”

110 Bây giờ điều đó đúng hoặc sai. Và nếu nó đúng, Nó sẽ được xác định là đúng. Và tôi có thể chứng minh điều đó, ngay tại đây, sáng nay, rằng nó đúng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, đang làm những việc giống như Ngài đã làm lúc đó.

111 Bây giờ thế gian đứng gần bên, và nói, “Ha, Người đó đã mất trí Minh rồi. Anh ta bị điên. Điều đó chẳng có gì cả. Những người đó chỉ bị kích động thôi.” Thấy không? Bởi vì, thế gian vốn như vậy. Ồ, anh em có thể có một tên tuổi lớn, nhưng điều đó không liên quan gì cả với nó. Còn ở trên Đó thì sao? Thấy không? Được rồi. Bây giờ, chúng ta tin nó cũng giống như vậy.

112 Rồi, các môn đồ, họ ngạc nhiên. Họ nói, “Ồi Chúa, Chúa đi

đâu? Ồ, tôi—tôi...Ngài—Ngài đang đi đâu, mà chúng tôi không thể đi với Ngài được?”

113 Và chương thứ 14 này của Thánh Giảng, Ngài đã giải thích điều đó. Ngài phán, “Ta đi về nhà Cha Ta, vì trong Đó có nhiều chỗ ở. Ta sẽ đi và chuẩn bị cho các người một chỗ. Ngày nào đó, Ta sẽ trở lại để đón các người, và đón các người về với chính Ta; hầu cho Ta ở đâu, thì các người cũng có thể ở đó.” Và—và Ngài phán, “Những việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

114 Thô-ma nhìn Ngài, hay đúng hơn là, Phi-líp, và nói, “Lạy Chúa, xin tỏ cho chúng con thấy Cha. Người—người Cha này là ai mà Chúa sẽ đến?”

115 Ngài phán, “Ồ, Ta đã ở với các người rất lâu rồi. Thế mà các Người không biết Ta à?” Ngài phán, “Khi các người thấy Ta, các người đã thấy Cha. Cha ở trong Ta. Hãy tin rằng Ta và Cha là một. Hoặc, hãy tin Ta vì chính công việc, rằng Cha ở trong Ta. Không phải Ta làm các công việc; ấy là Cha ở trong Ta, làm các công việc.”

116 Tôi không phải là Đức Thánh Linh. Anh em không phải là Đức Thánh Linh. Nhưng nếu có điều gì...Ngài không phải là Đức Thánh Linh. Nhưng những sứ điệp đó ông rao giảng không phải từ ông. Đó là Đức Thánh Linh ở trong ông. Đúng thế không? Ồ, một số trong những ngày này, toàn bộ thân xác già yếu, nhỏ bé này của ông sẽ gục xuống, nhưng Đức Thánh Linh của ông và linh của ông trở nên một. Và khi Đức Thánh Linh đó đã khiến Chúa Jê-sus sống lại từ trong mộ, cũng mang thân thể của ông lên trong sự sống lại, anh em thấy đấy. Vì vậy đó là những hy vọng mà chúng ta có ngày hôm nay.

117 Vì vậy, ồ, tất cả họ đã nản lòng, và họ đã đi lên, vào Ngày lễ Ngũ tuần. Và Chúa Jê-sus bảo họ, phán, “Hãy đi lên đó và chờ đợi.”

118 Họ đã thấy Ngài sau khi Ngài sống lại. Họ nghĩ, “Ồ, chao ôi, điều này thật tuyệt vời! Chúng tôi thấy Ngài đã sống lại.” Thậm chí Thô-ma đã nói, “Lạy Chúa, tôi—tôi...”

119 Nói với các sứ đồ, trước tiên, “Tôi thậm chí sẽ không tin điều đó, trừ khi tôi có thể đặt tay tôi vào trong Ngài—vào sườn Ngài.”

120 Và khoảng thời gian đó, Chúa Jêsus hiện ra trong phòng. Phán, “Hỡi Tô-ma,” phán, “hãy đến đây.” Phán, “Hãy rời tay Ta. Hãy đặt tay người ở đây vào sườn Ta.” Phán, “Hãy cảm nhận Ta. Có một linh có xác thịt và xương như Ta có không?” Phán, “Các người có gì để ăn không?”

Họ nói, “Vâng, chúng tôi có một ít bánh mì và cá, ở trên đây.”

121 Phán, “Hãy đưa cho Ta một ít.” Và Ngài đã đứng đó và ăn nó, và nuốt nó. Phán, “Bây giờ, có một linh ăn theo cách các người thấy Ta ăn không?”

122 Tô-ma nói, “Ồ, không chỉ là Chúa tôi, nhưng Ngài còn là Đức Chúa Trời của tôi.” Ông nói, “Lạy Chúa tôi và Đức Chúa Trời tôi!”

123 Ngài phán, “Bây giờ, hỡi Tô-ma, bởi vì người đã chạm vào Ta, và người đã thấy Ta, và người đã rời đến Ta, và mọi sự, nên người tin.” Ngài phán, “Phước cho những người chưa hề thấy Ta mà tin Ta.” Thấy không?

124 Ngài phán, “Bây giờ hãy đi ra đây.” Người đã đi ra ngoài. Ngài phán, “Bây giờ, này, Ta ban cho các người điều Cha đã hứa.” Phán, “Nhưng các người hãy chờ đợi trong thành Giê-ru-sa-lem, cho đến khi các người được ban cho Quyền phép từ trên Cao.”

125 Ngài phán, “Bây giờ Ta muốn các người đi khắp thế gian, và giảng Phúc Âm; khắp thế gian, và rao giảng Phúc Âm cho mọi tạo vật.” Đúng thế không? Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này; như Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng lạ; họ sẽ bắt rắn; họ sẽ uống những thứ chết người; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Và khi Ngài làm điều đó, Ngài—Ngài ban cho họ sứ mệnh cuối cùng.

126 Sứ mệnh đầu tiên Ngài từng ban cho các sứ đồ của Ngài là gì? Anh em thích tôi đọc nó cho anh em nghe không? Nó được tìm thấy trong—trong chương thứ 10 của Ma-thi-ơ. Chúa Jêsus đã ủy thác cho các môn đồ của Ngài. Ngài phán, “Hãy đi ra, chữa lành người đau, làm sạch người phong, khiến kẻ chết sống lại, đuổi các quỷ; như các người đã nhận lãnh nhưng không, thì hãy cho đi nhưng không.” Ma-thi-ơ chương thứ 10. Đúng thế không? Đó là sự ủy thác đầu tiên của Ngài cho các sứ đồ của Ngài.

Sự ủy thác cuối cùng của Ngài cho các sứ đồ...

¹²⁷ Đó không chỉ là các sứ đồ, bây giờ. Họ đã chọn bảy mươi. Đúng không? Bảy mươi người đã được chọn. Và Ngài ban cho cả bảy mươi người, sai họ đi từng hai người một, mỗi cặp hai người. Ngài phán, “Hãy chữa lành người đau, làm sạch người phong, khiến kẻ chết sống lại, đuổi quỷ; như các người nhận lãnh một cách nhưng không, hãy cho đi một cách nhưng không. Đừng mang theo tiền bạc, và nhiều quần áo thay đổi, và một va-li lớn, nhưng hãy lên đường.” Ngài phán, “Vì người làm công thì xứng đáng với tiền công của mình. Đừng bịt miệng con bò đang đập lúa.” Phán, “Cứ đi đi.” Và rồi họ đi ra và rao giảng. Đó là sứ mạng đầu tiên của Ngài.

¹²⁸ Thế thì, sứ mạng cuối cùng của Ngài là, “Hãy đi khắp thế gian...” Bây giờ, nếu sứ mệnh đầu tiên của Ngài là “chữa lành người đau và đuổi quỷ,” làm sao anh em sẽ cố gắng cắt bỏ sứ mệnh cuối cùng, mà vốn thực sự quan trọng hơn sứ mệnh đầu tiên? Sứ mệnh đầu tiên đã được ban cho trước khi Chúa Jêsus được vinh hiển, trước khi Sự Chuộc Tội được thực hiện. Và nếu sự chữa lành Thiên liêng là mặt khác của Sự Chuộc tội, và Sự Chuộc tội nói về sự chữa lành Thiên liêng, làm thế nào chúng ta có thể chối bỏ nó ở phía bên này của Sự Chuộc Tội? Không thể làm điều đó. Không thể làm điều đó. Nó thật sự không thể bị phủ nhận được. Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

¹²⁹ Và mỗi lần, qua bất kỳ cuộc phục hưng nào, bất kỳ thời đại nào mà họ đã từng có một cuộc phục hưng, họ đã có sự chữa lành Thiên liêng và những phép lạ trong đó. Qua Moody, qua Sankey, qua Wesley, qua Knox, qua Calvin, tất cả, mỗi người đều có những dấu kỳ và phép lạ. Nhưng thế giới đã nguội lạnh, đấy. Nó cũng đã, bị nguội lạnh rồi. Nhưng họ đã bắt đầu một cuộc phục hưng. Hãy nhìn John Wesley. Nói về những điều kỳ diệu! Martin Luther!

¹³⁰ Ngay cả những vĩ nhân, thậm chí như những tổng thống, như Abraham Lincoln, George Washington, tất cả họ! Trước khi đến Valley Forge, George Washington đã cầu nguyện cho đến khi hai bên hông ông ướt sũng, lên tận *đây*, đứng trong tuyết. Ngày hôm sau, ba viên đạn súng hỏa mai xuyên ngay qua áo khoác của ông và không hề chạm vào ông. Thấy không?

¹³¹ Ô, đó là những phép lạ suốt, vâng, thưa quý vị, mọi lúc. Đức Chúa Trời là một đấng làm phép lạ. Và tất cả đều tin Ngài, được sanh ra bởi Ngài, đều có cùng một tâm trí ở trong Đức Chúa Trời; là ở trong con người, vì người ấy là con trai của Đức Chúa Trời. Và ông không thể làm gì khác ngoài việc tin vào sự vĩ đại và quyền năng, Đấng Siêu Nhiên, bởi vì ông là một phần của Đấng Siêu Nhiên đó.

¹³² Hãy nhìn xem Đức Chúa Trời, thậm chí trước khi có một nguyên tử trong không khí, trước khi có bất cứ điều gì, và không có gì ngoài Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi, Ngài đã lấp đầy mọi không gian và mọi thời gian. Ngài phán, “Hãy có,” và nó đã có. Thế giới này mà chúng ta đang sống, chỉ là một trong những Lời Đức Chúa Trời được phán ra và được hiện thực hóa. Bây giờ, nếu bạn là một phần của Ngài, bạn phải tin điều đó. Nhưng nếu bạn không tin điều đó, nó cho thấy bạn chưa bao giờ trở thành một phần của Ngài.

¹³³ Hãy lắng nghe. Không phải ai muốn được cứu, thì được cứu. Đó là người được cứu bởi sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Ê-sau cũng muốn được cứu. Ông đã khốc lóc thảm thiết, và không thể tìm thấy nơi nào để ăn năn. Ông muốn được cứu. Không phải vì anh em muốn được cứu. Đức Chúa Trời phán, “Ta đã làm cứng lòng kẻ nào Ta muốn làm cho cứng lòng. Ta thương xót kẻ mà Ta muốn thương xót.” Đúng vậy. Ngài phán, “Trước khi Ê-sau hay Gia-cốp, cũng được sanh ra, không biết điều đúng và sai,” Đức Chúa Trời phán, “Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau.” Và Ê-sau đã cố gắng sống đúng với Đức Chúa Trời, nhưng không thể. Pha-ra-ôn cố gắng sống đúng với Đức Chúa Trời, và không thể làm điều đó. Vì vậy, đó không phải là bạn, không phải điều bạn muốn. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã định cho anh em làm. Sự việc là vậy.

¹³⁴ Pha-lô đã nói, trong chương thứ 9 của Rô-ma ở đó, “Người Thợ Gốm há chẳng có quyền trên đất sét, để làm một cái bình được tôn trọng hay cái bình hèn hạ, bèn là để bày tỏ sự vinh hiển của Ngài cho những ai mà Ngài đã tôn trọng sao?” Anh em không biết điều đó, phải không? Đó là điều Kinh Thánh nói.

¹³⁵ Pha-ra-ôn đã cố gắng hết sức để ăn năn. Ông đã mềm lòng. Ông nói, “Chắc chắn, ta sẽ để các người đi. Cứ đi đi.”

¹³⁶ Đức Chúa Trời phán, “Không, các người sẽ không đi. Ta sẽ làm cứng lòng người ấy để các người không thể đi được.” Bởi vì, Lời Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm. [Anh Branham vỗ nhẹ vào Kinh Thánh của mình—Bt.]

¹³⁷ Và nếu chúng ta đang sống trong thời đại này, khi những nghi lễ và các thứ tương tự đã làm tan rã hội thánh, tan vỡ, thể thì, đó là Lời Đức Chúa Trời đang được ứng nghiệm. Chắc chắn như Đức Chúa Trời đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin;” chắc chắn như Đức Chúa Trời đã phán những giáo hội này sẽ giống như họ bây giờ, Đức Chúa Trời cũng đã phán sự chống đối này sẽ đáp ứng điều đó. Vì vậy, cùng một Đức Chúa Trời đã định trước những dấu kỳ và phép lạ, đã định rằng những người này nên bắt bớ chống lại Nó. Vậy đó là điều bạn cần biết. Nếu các bạn ở phía bên kia, tôi cảm thấy tiếc. Và tôi muốn anh chị em không trở thành như vậy, nhưng có lẽ anh chị em không thể tránh được điều đó. Thấy không? Đức Chúa Trời có thể đã định theo cách đó.

¹³⁸ Tôi đã hỏi các bạn, cách đây một lát, trước khi tôi nói điều này, bao nhiêu người trong các bạn yêu mến Chúa? Và nhận ra, tất cả các bạn đều là Cơ-đốc nhân, ngay từ đầu. Thấy không? Bởi vì, bạn không thể là một Cơ-đốc nhân...Điều này không dành cho thế giới, bên ngoài. Điều này dành cho dân sự của Chúa.

¹³⁹ Bạn không thể là Cơ-đốc nhân, trừ phi Đức Chúa Trời chọn bạn. “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người đến. Và tất cả những người đến, thì Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống đời đời, và khiến người ấy sống lại ở ngày sau rốt.” Đức Chúa Trời đã định trước điều đó, biết trước điều đó. Trước khi thế giới từng bắt đầu, Ngài phán Ngài đã định trước chúng ta trong Đấng Christ, như những con trai của—của Đức Chúa Trời, trước khi thế giới từng bắt đầu. Chúng ta phải như vậy.

¹⁴⁰ Và bởi vì anh em đã quay lưng lại, và anh em đã thấy những người đã nói chuyện với họ; họ không muốn lắng nghe Nó. Họ hếch mũi lên với Nó. Tuy nhiên, có thể là những mục sư truyền đạo, có thể là những nhà truyền giảng Phúc Âm, có thể những người mà anh em nghĩ là những Cơ-đốc nhân nổi tiếng, nhưng thậm chí họ vẫn không được cứu. Đúng vậy. Thậm chí không

được cứu.

¹⁴¹ Hãy nhìn những người Pha-ri-si kia phía sau ở đó, thật sùng đạo, và ngoan đạo, và trong sạch, và thánh khiết hết sức, và những người tư duy theo Kinh Thánh như thế. Và Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha mình là ma quỷ.” Thấy không?

¹⁴² Có những điều trong Kinh Thánh mà hội thánh không biết gì, thưa bạn. Đúng. Thấy không? Và đôi khi anh em tự hỏi, làm sao những điều này lại xảy ra, “Tại sao Kinh Thánh nói điều này? Tại sao Chúa Jêsus nói...?”

¹⁴³ Phi-e-rơ nói, “Hãy ăn năn, và mỗi người trong anh em làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Và ở đây chúng ta có mọi người ở tại bàn thờ, chờ đợi vì *điều này* và chờ đợi vì *điều kia*, trong khi điều đó sẽ khiến Lời Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu. Đức Chúa Trời phải chăm sóc Lời của Ngài. Và ngay khi anh em đáp ứng điều kiện của Ngài, Đức Chúa Trời sẽ trả lời Lời Ngài *đó* nhanh chóng. [Anh Branham búng tay—Bt.] Đúng. Bởi vì, Ngài đang ở đó để chờ đợi bạn.

¹⁴⁴ Nhưng anh em thấy nhiều người nói, “Ồ, trừ phi chúng ta la lớn, hoặc trừ phi chúng ta nói tiếng lạ, trừ phi chúng ta nhảy múa trong Thánh Linh.” Tất cả những điều đó đều ổn. Chúng tốt, nhưng không có gì liên quan đến sự cứu rỗi; không có gì.

¹⁴⁵ Bởi vì, ngay khi bạn ăn năn tội lỗi của mình, nếu Đức Chúa Trời thật sự đã thuyết phục bạn, và bạn đã ăn năn và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, thì Đức Chúa Trời có bốn phần ban Đức Thánh Linh cho bạn ngay lúc đó, đúng, vì Lời Ngài đã phán vậy. Và Ngài không thể...

¹⁴⁶ Không có gì về phần của Đức Chúa Trời. Đó là phần của anh em, bởi vì người ta đã bị dạy sai lệch. Mỗi lần họ đến, bắt đầu một điều gì đó, họ nói, “*Đây là Nó. Đây là Nó.*”Ồ, chao ôi! Đây không phải là những cuộc biểu tình xác thịt này; là những thuộc tính của Đức Thánh Linh.

¹⁴⁷ Nhưng, tiếp nhận Đức Thánh Linh, là tiếp nhận một Thân vị, Đấng Christ, thì những điều khác này mới xảy ra trong cuộc sống.

¹⁴⁸ Chúng ta đã thấy nhiều người la hét, và sống mọi loại cuộc sống. Chúng ta đã thấy nhiều người nói tiếng lạ, và làm giống như vậy. Chúng ta đã thấy nhiều người đi ra và cầu nguyện cho người đau, và họ sẽ được chữa lành; và sau đó, sống bất cứ loại đời sống nào. Chúa Jêsus phán, “Nhiều người sẽ đến cùng Ta và thưa rằng, ‘Lạy Chúa, chẳng phải tôi đã nhân Danh Ngài, mà nói tiên tri sao? Chẳng phải tôi đã nhân Danh Ngài mà đuổi quỷ sao?’ ‘Có chứ.’ ‘Chẳng phải tôi đã không làm những công việc quyền năng này sao?’ ‘Có chứ.’ Ngài sẽ nói, ‘Ồ, thế thì, hãy lìa khỏi Ta, bởi những kẻ làm công gian ác. Ta thậm chí không biết các người.’”

¹⁴⁹ “Chẳng phải người nào ao ước, hay người nào bồn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời đã thương xót,” Kinh Thánh nói. Ngài phán, “Chẳng phải Ta đã nói với Môi-se, ‘Ta thương xót kẻ nào Ta sẽ thương xót, và Ta làm cứng lòng kẻ mà Ta muốn làm cứng lòng sao?’ Phao-lô nói, “Không ai...Ồ, thế thì anh em nói, ‘Làm sao Ngài có thể bắt lỗi? Nếu Ngài đã định trước anh em đến sự hủy diệt Đời đời, làm sao Ngài có thể bắt lỗi?’” Phán, “Ồ, bởi người, vật đó có thể nói, với Đấng đã tạo nên nó như vậy không? Nó không thể làm điều đó.”

¹⁵⁰ Vì vậy bạn thấy những người mà bạn không thể nói chuyện cùng, và không chịu lắng nghe, và sẽ không chịu lắng nghe Kinh Thánh, và tin một nửa của Nó đúng và một nửa Nó sai, và tuy nhiên họ làm *điều này*.

Anh em nói, “Đó có thể là những mục sư truyền đạo à?”

¹⁵¹ Kinh Thánh đã nói vậy. Nói, “Những người xưa, đã được định trước cho sự định tội này, nhận lấy ân điển của Đức Chúa Trời và biến nó thành sự luông tuồng.” Sự luông tuồng là gì? Biết Lễ thật và sẽ không bước đi trong Nó!

¹⁵² Lời nói, “Khi Lễ thật đã được bày tỏ cho người nào đó, người ấy cố ý quay đi khỏi Nó, người ấy phớt lờ Nó, thì không còn có Tế lễ chuộc tội cho người ấy nữa.” Tại sao? Không có gì trong anh ta, để tin. Anh em hiểu những gì tôi muốn nói không?

¹⁵³ Nhìn đây. Làm thế nào anh em có thể cho một con chiên, ăn thức ăn thừa chứ? Nó không muốn ăn thứ đó. Đúng vậy. Nó không muốn ăn thứ đó, bởi vì nó là một con chiên. Nhưng một

con lợn sẽ ăn nó. Hiểu tôi muốn nói gì không? Bởi vì, nó là một con lợn, về bản chất.

154 Và tất cả những người được định trước cho Sự sống đời đời, sẽ nghe Lẽ thật và tin Lẽ thật, và đến với Lẽ thật. Nhưng những người sẽ đi nhà thờ và ngoan đạo như những người còn lại của họ, tuy nhiên sẽ không tiếp nhận Lẽ thật, bởi vì không có gì trong họ để hòa hợp với Nó. Họ không thể tin vào Siêu nhiên, vì không có Siêu nhiên nào ở đây để pha trộn với điều Siêu nhiên. Thế đấy. Hiểu tôi muốn nói gì không? Không có gì siêu nhiên...

155 Tôi thấy một phụ nữ có một em bé bị đau đang nằm ở đó sáng nay. Tôi thấy cô ấy bước ra khỏi xe, khi tôi băng qua đường. Điều gì đó, có lẽ cô ấy đã nghe chương trình phát thanh hay điều gì đó. Cô ấy biết chúng tôi sẽ cầu nguyện cho người đau. Điều gì đó sâu thẳm trong lòng cô nói, “Hãy mang đứa bé đến nhà thờ.” Cô đã vâng theo điều đó. Đúng vậy, đấy.

156 Vì có điều gì đó ở trong đó, nói, “Nó đúng.” Hiểu tôi muốn nói gì không? Nó đến từ đâu?

157 Mọi ý nghĩ, mọi điều mà anh em có, đều đến từ nơi nào đó. Nó phải có một sự bắt đầu. Đúng thế không? Ồ, chao ôi! Tôi thích điều này. Nó phải có một sự bắt đầu. Và vì vậy nguồn gốc đã bắt đầu từ đâu? Thấy không? Nó bắt đầu trong sự Vinh hiển, quay quanh các lãnh vực Thiên sứ. Các sứ giả của Đức Chúa Trời đã giáng xuống, nói, “Đây là Điều đó.” Ông đã nhìn vào Lời. Nó đến từ đâu? Từ Đó.

158 Và Ở đó, phần đó ở trên Đó, cũng ở trong đây, nói, “Nó đúng!”

159 Giống như nếu tôi muốn gọi điện tới California. Điều đầu tiên, tôi lấy nhắc ống nghe của mình, quay số tổng đài. “Tổng đài à?”

“Vâng.”

160 “Gọi cho tôi A gì đó, ở California.” Tôi phải làm việc này thông qua tổng đài. Hiểu tôi muốn nói gì không? Từ nhà tôi, ra đến tổng đài; từ tổng đài, đi khắp đất nước. Chính là điều đó.

161 “Hễ điều chi các người cầu xin Cha trong Danh Ta, Ta sẽ làm điều đó.” Điều đầu tiên anh em biết, chúng ta phải đi qua Tổng đài. Điều đầu tiên, anh em phải quay số các Trang, để xem có nơi

nào như vậy không. Đúng thế không? Và anh em kiếm được nơi đó, rồi anh em quỳ xuống và nói, “Cha ơi!”

“Vâng?”

“Nhân Danh Chúa Jêsus, xin ban cho con *điều này*.” Thế đấy.

¹⁶² “Chắc chắn rồi, con trai Ta! Hãy kết nối.” Câu trả lời sẽ đến lại dần dần qua đường dây, Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Chắc chắn, là vậy. Đó thật sự là Kinh Thánh, những người tin, sự cứu rỗi, sự chữa lành thì đơn giản thế nào. Mọi sự mà Đức Chúa Trời đã hứa đều ở Đó. Nó là của anh chị em. Cứ cầu xin đi. Bất cứ điều gì mà Ngài đã chết cho, đều thuộc về anh chị em.

¹⁶³ Thế đấy, toàn bộ sự việc, và chúng ta yêu nó biết bao! Nó không phải là thức ăn cho linh hồn của anh chị em sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và mỗi lần chúng ta tin, đốm nhỏ trong đó trở nên lớn hơn, lớn hơn, lớn hơn, phình ra, cho đến khi, sau một thời gian, nó thật sự trở nên, anh chị em tin mọi sự. Và khi mọi sự bắt đầu đi vào, tình yêu thương bắt đầu, nó đi vào; sự nghi ngờ, hận thù, ác ý, sợ hãi, cứ thế bay ra, như *thế*. Nó cứ lan rộng ra, rất lớn, đến mức nó thật sự làm vỡ ra cái vỏ cũ nhỏ bé. Hiếu tôi muốn nói gì không? Mọi thứ thế gian được thanh tẩy. Chúng ta lớn lên hằng ngày trong ân điển của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁴ Bây giờ anh em để ý những người đó, họ có thể ngồi và nói, “Được rồi, tôi tin nhận Chúa.” Anh em tin lời họ nói, tôi cũng vậy, tôi không thể phán xét, Đức Chúa Trời phán xét, nhưng trong mười năm qua họ không hề tiến bộ một chút nào, chỉ ở lại đúng chỗ cũ. Thấy không?

¹⁶⁵ Chúng ta phát triển hàng ngày. Mỗi ngày lòng chúng ta đói khát, cứ tiếp tục tiến tới. Có điều gì đó đang phát triển bên trong anh em. A-men. Anh em trở nên lớn hơn, mở rộng ra, có thể tiếp nhận nhiều hơn...?...Phao-lô nói, “Khi anh em...” Nói với hội thánh Cô-rinh-tô, ông nói, “Anh em đang trưởng thành, đang lớn lên. Nhưng khi anh em đáng lẽ phải là thầy, thì anh em vẫn là những con đồ cần được dạy dỗ.” Đúng thế không? Khi mà, anh em nên là những thầy dạy; Có điều gì đó trong đó, đang phát triển ra, đẩy ra, làm cho lớn hơn. Đức Thánh Linh, đang phát triển.

¹⁶⁶ Sự Sanh ra mới! Nếu một sự sinh ra được sinh ra từ bên ngoài, từ bên trong ra, đứa trẻ, nó lớn lên nếu nó sống. Nếu không, nó vẫn như vậy. Đúng thế không? Vậy thì, khi một sự Sanh ra ở bên trong, nó sẽ không lớn lên sao? Đấng Christ trong lòng anh em nên lớn lên mỗi ngày, trở nên lớn hơn, mạnh mẽ hơn, hiểu biết mọi thứ tốt hơn, biết tha thứ, bước đi như Đức Chúa Trời, “cho đến khi Đấng Christ được hình thành trong anh em, là niềm hy vọng về sự Vinh hiển.”

¹⁶⁷ Chúng ta phải tranh chiến với những người yếu đuối cho đến khi họ trưởng thành hoàn toàn trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Thế thì họ là những người lính giỏi. Lúc đó họ đã mặc áo giáp đầy đủ. Hãy nói về họ; đừng làm tổn thương họ. Cười nhạo họ, chế giễu họ; họ không để ý đến điều đó. Họ có một điều; họ thật lớn mạnh, chao ôi, thật đầy dẫy sự Vinh hiển. Điều duy nhất anh em phải làm là buông bỏ chiếc áo choàng cũ kỹ này của xác thịt, và cứ đi thẳng đến miền Vinh hiển. Thấy không?

¹⁶⁸ Người nào đó nói, “Bà biết không, ai đó đã nói bà là kẻ đạo đức giả, Bà Jones à?”

“Thật sao?Ồ, xin Chúa ban phước cho họ.”

¹⁶⁹ “Bà có biết những điều như thế đang diễn ra tại nhà thờ đó, mà đáng lẽ không nên xảy ra không?”

“Được thôi, tôi sẽ cầu nguyện cho điều đó.” Thấy không? Sự trưởng thành!

¹⁷⁰Ồ, nếu các bạn còn nhỏ bé, thì các bạn nói, “Ồ, vậy sao? Hãy để tôi vào. Tôi phải tham gia phe nào?” Thấy không? Đó là nơi anh em gặp rắc rối. Đó là nơi anh em không thể trưởng thành.

¹⁷¹ Nhưng khi anh em đủ lớn, đủ rộng, anh em thấy, anh em phình to ra. Không chỉ phình ra, mà còn phát triển ra. Đấng Christ đang lớn lên trong anh em, đang đẩy lùi sự ác độc, lấy nó ra khỏi anh em; đẩy nó ra. Khi Đức Chúa Trời đi vào, chỉ đẩy ra. Anh em nói, “Ồ, nhỏ quá, nó thật là trẻ con quá, *trẻ con* quá, tranh cãi và làm ầm ĩ lên.” Nhưng, điều trước tiên anh em biết, Điều đó chỉ phát triển trên đỉnh của nó. Không còn chỗ cho nó nữa. “Ồ, tôi đã từng ghét thấy *điều này*, và ghét *điều kia*. Nhưng,

anh biết đấy, tôi thật sự không để ý đến nó nữa.” Anh em đang phát triển. Vâng, thưa quý vị.

¹⁷² Các bạn biết không, khi các bạn còn trẻ, người ta thường nói rằng các bạn sẽ trải qua những cơn đau khi các bạn đang lớn. Các bạn biết tôi muốn nói gì. Nó có nghĩa là bạn đang trở nên lớn hơn, một chút, bạn biết đấy, bạn nắm lấy, thì cánh tay của bạn sẽ bị đau, và chân của các bạn sẽ bị đau khi các bạn đang lớn lên, các con ạ. Tôi đã có nó, tôi đang trở nên lớn hơn mọi lúc.Ồ, tuyệt vời!

¹⁷³ Đôi khi chúng ta trải qua những cơn đau khi chúng ta trưởng thành, khi chúng ta trở nên những người đàn ông và đàn bà, khi chúng ta được sinh ra trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, Đấng Christ. Nhưng, điều quan trọng về *điều đó*, là nó rất đau; điều quan trọng về *Điều này*, là Nó thật sự khiến anh chị em vui vẻ và hạnh phúc. Đó là sự đau đớn khi trưởng thành. Bạn đang đi ra, trở nên lớn hơn, trở nên một người vĩ đại hơn bây giờ, những gì bạn đã từng có. Bạn có thể bỏ qua các thứ.

¹⁷⁴ Không phải bạn chỉ có đôi vai rộng hơn; điều đó không có liên quan gì về nó. Nhưng bạn rộng hơn ở *đây*, đấy, chứ không phải ở bên kia *đây*. Trong *đây*, đây là nơi anh em được cho là mở rộng ra, trở nên lớn hơn, trong lòng anh em, ở bên trong. Khi Đấng Christ đến trong lòng, thì Ngài đến trong miệng, rồi Ngài đến trong mắt. Ngài đi vào tâm trí.

¹⁷⁵ Ngài đến trong miệng, Ngài làm cho anh em nói chuyện khác đi, anh em không nói chuyện như trước đây nữa, Đấng Christ đã ngự trong miệng anh em. Bây giờ tình yêu của anh em dành cho Ngài, đã lớn lên từ tấm lòng của anh em, cho đến mức anh em có thể kiềm chế được lưỡi của mình. Thưa anh em, đó là một điều thật to lớn lắm.

¹⁷⁶ Rồi, điều tiếp theo anh em biết, nó phát triển vào mắt anh em. Điều tiếp theo anh em biết, anh em thấy, rằng những thứ ham muốn xác thịt mà anh em thường nhìn xem, anh em sẽ quay đầu đi. Anh em đang phát triển.

¹⁷⁷ Rồi, điều đầu tiên anh em biết, anh em vẫn quay đầu, nhưng anh em đang suy nghĩ về nó. Thấy không? Sau một thời gian,

điều đó lớn dần trong tâm trí anh em; anh em thậm chí không nghĩ về nó nữa. Thế thì anh em chỉ là một chàng trai to lớn. Anh em đang trở thành một người trưởng thành, trọn vẹn, sống cho Chúa. Vì vậy, thế thì, anh em ở trong Đấng Christ lúc đó, một tạo vật mới.

178 Bây giờ, khi những sứ đồ này bắt đầu nhận lãnh Điều đó, ồ, họ rất vui mừng! Họ nghĩ, “Ồ, chao ôi, điều này không tuyệt vời sao!” Và Đức Thánh Linh đã đẩy dẩy họ, và họ ở ngoài đó, chữa lành người đau và làm những điều kỳ diệu.

179 Và có một người nhỏ bé tên là Phi-e-rơ, và Giăng. Họ đã đi qua cánh cổng, và là cửa Đẹp, trong chương thứ 3 ở đó. Và họ...

180 Chúng ta có nhiều thời gian hơn để nói về cảnh tượng đó; nhưng chúng ta không có. Chúng ta phải nhanh lên bây giờ, để đọc một vài câu. Tôi bắt đầu một phần nền tảng và không hề đi đến chương mà tôi đang nói về. Vì vậy, thế thì, anh em bắt tay vào làm điều đó. Thật rất tốt! Nó thì, tốt, từng chút một. Và nó thì, thật mọi nơi anh em tìm thấy Nó, anh em thật sự không muốn rời khỏi Nó. Nó chỉ...

181 Nghe này, tôi đã đọc Kinh Thánh trong hai mươi ba năm. Và nếu tôi đã không đọc ngoài một dòng, tôi vẫn có thể giảng về một dòng đó, với một đề tài mới mỗi đêm, điều mới mẻ mỗi đêm. Đấy, Nó rất thật! Nó được soi dẫn. Nếu Nó được hà hơi, thì không có... Nó không có kết thúc. Nó dành cho đời đời, cho đến đời đời. Chỉ cần một Lời, “Ta là Chúa,” anh em có thể giảng về điều đó trong một trăm triệu năm, và nó sẽ thật tươi mới như ngày đầu nó đã phán ra. Thấy đó, nó thật vô tận. Nó cứ tiếp tục, và tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục, và tiếp tục. Không có kết thúc với Nó; anh em chỉ cứ tiếp tục.

182 Bây giờ hãy lắng nghe điều này. Bây giờ, các môn đồ, họ đã có một thời gian tuyệt vời. Và Phi-e-rơ đi ra cửa Đẹp, ông và Giăng. Họ đã ở trên đó cầu nguyện, có một thời gian tuyệt vời. Và ở đây có một người đàn ông với một...anh ta bị què. Anh em biết một người què là gì, hầu như không thể bước đi. Có lẽ bị viêm khớp, hay bệnh gì đó. “Người đó đã bị què từ khi còn trong bụng mẹ.

183 Phi-e-rơ nhìn, đi ngang qua đó, nói chuyện với Giăng. Nói,

“Bây giờ chúng ta sẽ đi vào đền thờ, để thờ phượng.” Nói, “Giăng, bây giờ chúng ta đang có một thời gian tuyệt vời phải không?” Hay là, điều gì đó giống như thế; sự vinh hiển trong lòng họ. Phải cẩn thận với những gì họ đang nói, bởi vì cử tọa và những người chung quanh, đã bị bức hại quá...Họ đã bị bắt bớ rất nhiều.

¹⁸⁴ Ở đó có một người đàn ông nằm đó, bị tàn tật từ khi lọt lòng mẹ; người ăn xin già nua, tội nghiệp. Nhìn về nơi đó; và ông ta muốn điều gì đó. Phi-e-rơ nói, “Bây giờ, bạc và vàng, ta không có. Ta không có tiền. Nhưng điều ta có, ta sẽ cho người, nếu người muốn nhận nó.” Và ông ta ngược lên nhìn ông, như thể nhận được điều gì đó. Người nói, “Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ người Na-xa-rét, hãy đứng dậy và bước đi.”

¹⁸⁵ Và vì vậy người đàn ông không thể di chuyển. Vì vậy Phi-e-rơ chỉ bước qua và nắm tay ông, ông và Giăng, cả hai, và nhắc người đó lên. Nói, “Anh không nghe những gì chúng tôi nói sao? Hãy đứng dậy và bước đi.” Chính là nó. Người đàn ông đứng lên. Và, ồ, tại sao, ông ấy nói...Điều đầu tiên anh em biết...Họ chỉ giữ ông ta ở đó một chút, và xương mắt cá chân của ông đã tốt hơn một chút, và ông bắt đầu bước đi.

¹⁸⁶ Ông ấy nói, “Ồ, nhìn đây!” Và ông bước đi. Và điều đầu tiên anh em biết, ông bắt đầu nhảy, và nhảy nhót, và chạy.

¹⁸⁷ Và anh em biết người ta đã nói gì không? Nói, “Có chuyện gì với những người đàn ông đó vậy?” Ồ, người ta đã đem họ vào đó và đánh đập họ, và tống họ vào tù. “Tại sao,” nói, “họ không nên làm điều này. Nó không bao giờ đến qua giáo hội.” Thế đấy. Bây giờ chương thứ 4, bắt đầu:

Và khi họ nói với dân sự, thì các thầy tế lễ, và các quan coi đền thờ, và những người Sa-đu-sê, thoạt đến,

¹⁸⁸ Phi-e-rơ và họ vẫn đang nói chuyện với dân sự. Ồ, họ đã... Hãy lắng nghe ở đây, xin để tôi lấy chỉ một hoặc hai câu đăng sau điều này, trong chương thứ 3, hầu như quay lại một chút ở đây, chúng ta hãy lấy câu thứ 20:

*Và Ngài sẽ sai Chúa Jêsus...(Phi-e-rơ đang giảng)...
Ngài sẽ sai Chúa Jêsus..., mà đã được chỉ định trước cho
các người:*

¹⁸⁹ Qua các vị tiên tri và mọi thứ, đây, đã bảo họ nên nhận điều đó, nhưng họ đã không nhận. Ông đã nói với họ ở đó, nói, “Với bàn tay độc ác các người đã đóng đinh Chúa của Sự Sống.” Đã nói với họ. Nói, “Các người đã làm điều đó qua sự thiếu hiểu biết, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán người sẽ làm điều đó.”

¹⁹⁰ Tại sao những thầy tế lễ đó không thể tin? Tại sao những người sùng đạo, thánh khiết không thể...Ồ, tôi không thể bỏ qua điều này, Anh Neville. [Anh Neville nói, “A-men. Cứ tiếp tục.”—Bt.] Hãy nhìn xem, những con người thánh thiện, sùng đạo, đang sống trong từng chút ánh sáng mà họ có, và mọi thứ khác! Những người sùng đạo, thánh khiết, và, “Họ không thể,” Kinh Thánh nói, “họ không thể tin vào Chúa Jêsus.” Tại sao? Đức Chúa Trời đã định trước điều đó.

¹⁹¹ Ê-sai đã nói điều đó, và nói, “Họ có mắt...” Nói, “Họ không thể tin vào Chúa,” bởi vì Ê-sai đã nói, dưới sự soi dẫn. Đức Chúa Trời đã ban nó xuống cho ông, khoảng tám trăm năm trước khi họ đến. Nói, “Họ có mắt, mà không thể thấy; có tai, mà không nghe được.” Và, do đó, họ không thể tiếp nhận Chúa Jêsus. Cho dù họ muốn tin thế nào đi nữa, có điều gì đó sẽ không cho phép họ, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.

¹⁹² Thưa anh em, anh em nên là người hạnh phúc nhất trên thế giới, nên biết, sáng nay, rằng anh em đang ngồi ở đây như một người tin vào Đức Chúa Jêsus. Vâng, thưa quý vị, thưa anh em! Anh em không nhận ra, hay một tội nhân không biết điều đó có nghĩa gì, rằng khi Đức Chúa Trời Toàn Năng gõ cửa lòng người ấy!Ồ, không có gì giống như thế, không nơi nào cả. Anh em không thể...Anh em có thể tìm kiếm và lùng sục các tầng trời, và anh em không thể tìm thấy bất cứ điều gì tương đương với điều đó, rằng cách mà một Đức Chúa Trời vô hạn, thánh khiết sẽ giáng xuống và gõ cửa lòng một tội nhân, và muốn sống thân tình với người ấy. Phùu! Nó phải làm cho chúng ta bùng nổ, thưa mọi người.

¹⁹³ Bây giờ hãy xem. Hãy xem ở đây. Ngài phán, “Điều đó đã được chỉ định trước cho các người.”

¹⁹⁴ Bây giờ hãy lắng nghe. Ngay cả trước khi sự ra đời, hay thậm chí trước thế giới tiền đại hồng thủy, thế giới thời tiền đại hồng

thủy, trước khi nó bị hủy diệt bằng nước, Chúa Jêsus Christ đã được rao giảng cho dân sự. Trong vườn Ê-đen, Chúa Jêsus Christ đã được rao giảng cho dân sự. Anh em biết điều đó không?

¹⁹⁵ Khi Chúa Jêsus chết tại thập tự giá, để làm trọn...Đó là Chúa Jêsus, không phải Đức Thánh Linh ở trong Ngài. Thấy không? Khi Ngài chết tại thập tự giá, và linh hồn của Ngài, không phải Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nhưng linh hồn của Ngài đã đi xuống địa ngục, bởi vì Ngài phải làm vậy. Kinh Thánh nói Ngài sẽ làm. Nhưng Chúa Jêsus tin rằng Ngài sẽ sống lại trong ba ngày, bởi vì Ngài đã biết sự hư nát ắt xảy ra trong ba ngày.

¹⁹⁶ Và Đa-vít nói, “Ta sẽ không để cho Đấng thánh Ta thấy sự hư nát, Ta cũng sẽ không để linh hồn Ngài trong âm phủ.”

¹⁹⁷ Chúa Jêsus phán, “Các người hủy diệt thân thể này, trong ba ngày nó sẽ sống lại.” Trong vòng ba ngày! Ngài đã không ở đó một cách chính xác, đến từng phút, ba ngày. Đó là lúc nào đó trong vòng ba ngày đó, Ngài sẽ sống lại. Vì Ngài biết Ngài sẽ đi đến...Thân thể Ngài sẽ trở nên thối rữa, những lời rõ ràng; nó sẽ trở nên hư hỏng đi, biến mất, sau ba ngày.

¹⁹⁸ Và Ngài biết rằng không một tế bào nào sẽ hư nát, vì Ngài đã phán, “Ta sẽ không để Đấng thánh Ta thấy sự hư nát.” Ha-lê-lu-gia! Chúa Jêsus, với một lời Kinh Thánh duy nhất, đã nói bởi một thầy giảng sa ngã, dưới sự soi dẫn, đã tin điều đó, và tin linh hồn Ngài đi xuống địa ngục. Đúng vậy. [Băng trống—Bt.]

¹⁹⁹ Và Ngài đã đi và giảng cho những linh hồn đang ở trong tù, mà đã không ăn năn trong sự nhịn nhục của thời Nô-ê, trong khi con tàu đang được chuẩn bị.

²⁰⁰ Họ đã có Hê-nóc và tất cả những người còn lại, và những kim tự tháp và mọi thứ, khi họ dựng lên chúng. Và đã rao giảng Chúa Jêsus Christ cho họ, và họ đã từ chối tin nhận Nó. Kiêu ngạo, tự phụ, và từ chối chấp nhận Nó!

²⁰¹ Và Chúa Jêsus đến cửa âm phủ, và phán, “Ta là Đấng mà các đấng tiên tri đã nói sẽ ở đây.” [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Ha-lê-lu-gia! “Các người thấy Ta ở đây! Lời Đức Chúa Trời là không thể sai lầm. Hàng ngàn năm đã trôi qua, bốn ngàn năm, nhưng Ta ở đây. Huyết Ta ở trên Đồi Sọ sáng nay. Chắc

chấn. Lời Đức Chúa Trời là thật, vậy tại sao các người không ăn năn?” Họ đã bị hư mất và bị dày dọ.

²⁰² Khi sự Tái lâm của Chúa sẽ đến lần nữa. Lời Đức Chúa Trời là không thể sai lầm. Những gì Ngài phán sẽ xảy ra sẽ xảy ra, không có gì có thể ngăn cản Nó. Không có trở ngại nào có thể ngăn cản Nó. Cho dù thời đại thay đổi như thế nào, dân sự thay đổi như thế nào, các thầy giảng thay đổi như thế nào, các giáo hội thay đổi như thế nào, Lời Đức Chúa Trời sẽ vẫn còn, sẽ đến. Ngài sẽ ở đây. Ngài sẽ đến trong sự vinh hiển của Ngài, với tất cả các Thiên sứ của Ngài. Đúng thế. Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy.

²⁰³ Và ngày nào đó, mỗi cá nhân ngồi trong căn phòng này, ngày hôm nay, sẽ làm chứng, thấy Ngài đến trong sự Vinh hiển. Ngài sẽ đến, với niềm vui hay nỗi buồn của bạn, điều này hoặc điều khác. Đúng vậy. Ngài phải đến. Lời Đức Chúa Trời là không thể sai lầm.

²⁰⁴ Hãy nhớ Tượng Nữ thần Tự do ở trên đó, ngoài cánh tay, đêm đó. Tôi nghĩ tôi đã nói điều đó ở đây trước đây. Tôi thấy những con chim sẻ nhỏ bé đó đang nằm chung quanh đó, chung quanh cái kính lớn đó, với những cái đầu nhỏ bé đập ra. Tôi nói với người dẫn đường, tôi nói, “Ồ, sao, chúng ở đó?”

²⁰⁵ Ông ấy nói, “Ồ, đã có một trận bão tối qua.” Và ông nói, “Khi những ngọn đèn trên Tượng Nữ thần Tự do, những con chim nhỏ bé bị bắt ngoài đó trong cơn bão, và bóng tối, và thay vì cố gắng sử dụng ánh sáng, để bay đến nơi an toàn, chúng đã bay ngược lại, cố gắng đánh bật lại nó.” Vậy thì, chính ánh sáng đã khiến chúng chết, đã có thể khiến chúng sống, nếu chúng đã sử dụng nó đúng. Ông ấy nói, “Và chúng đang nằm ở đó, bởi vì não của chúng bị đập vỡ. Chúng đang cố gắng đánh bật ánh sáng đó. Thay vì chấp nhận ánh sáng, và nói, ‘cảm ơn,’ và để nó dẫn dắt chúng; chúng đã cố gắng đánh bật nó.”

Tôi nói, “Ngợi khen Đức Chúa Trời!”

²⁰⁶ Những kẻ ngoại đạo sẽ dấy lên, những tín điều sẽ dấy lên, người ta nói, “Kinh Thánh không đúng. Nó không được hà hơi.” Họ chỉ đang đánh đập não của họ. Khi mà, chúng có thể đưa—chúng có thể đưa họ đến miền Vinh hiển. Đó là Ánh Sáng, một

ngọn đèn, cho con đường, và cho dân sự. Và bất cứ người nam hay người nữ nào tin nhận Lời Đức Chúa Trời, và nói, “Con có thể không hiểu Nó, nhưng, lạy Chúa, con sẽ bước đi trong Nó để đến với Sự Sáng.”

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng, Ánh sáng
đẹp để đó,
Nó đến nơi những giọt sương thương xót rức
rỡ;
Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

207 Chắc chắn, chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng. Không cố gắng đánh bại Nó, không cố gắng nói, “*Điều này không đúng. Điều này là sai. Và, Điều đó, điều đó không đúng. Và Điều đó thì không đúng.*”

208 Ôi Đức Chúa Trời, đừng để con chống lại Ánh Sáng của Ngài. Xin để con tiếp nhận Nó trong lòng, và nói, “Đúng vậy, lạy Chúa. Và con sẽ bước đi trong Sự Sáng.”

209 Những con chim có thể nhận lấy ánh sáng đó, và dò đường quanh đó, khi nó đang di chuyển xuống qua đó; và đi ngay vào một vịnh nhỏ xinh đẹp dưới ngôi nhà nào đó ở đâu đó, trong một nơi trú ẩn ở đâu đó, và đã được bảo vệ khỏi cơn bão.

210 Và về cơn bão lớn về hình thức này, cơn bão lớn của sự thờ ơ, một cơn bão lớn của sự chối bỏ Đức Chúa Trời. “Ôi Chúa, đừng để con cố gắng chống lại Ánh sáng. Xin để con sử dụng Nó để bước đi. Con tin Nó, Chúa ôi.” Thế đấy. Bước đi trong Sự Sáng. “Như con thấy Nó trong Kinh Thánh, đó là Sự Sáng. Đó là Lời Đức Chúa Trời, và xin để con bước đi trong Nó. Lạy Chúa, lạy Chúa, xin cho con bước đi trong Nó; không bao giờ, không bao giờ cố chối bỏ Nó.”

Và Ngài sai Chúa Jêsus...mà đã được định trước cho các người:

Đấng mà các tầng trời phải rước về, cho đến kỳ muôn vật phục hồi, là kỳ mà Đức Chúa Trời đã phán bởi miệng của tất cả các thánh tiên tri Ngài từ ngàn xưa.

²¹¹ Câu 21 của chương thứ 3, “Muôn vật phục hồi,” khi đó sẽ có một trời mới, một trái mới, một chính quyền mới, một nền kinh tế mới, ồ, chao ôi, một vị vua mới, một đời sống mới, một sự khởi đầu mới không có kết thúc, ồ, chao ôi, một thời đại mới, một thời gian mới, một dân mới.

²¹² Ồ, tôi rất vui mừng tôi có lời hứa của Đức Chúa Trời, thật không thể sai lầm, đến nỗi Ngài đã đi xuống địa ngục để làm chứng cho điều đó. Cũng chính Đức Chúa Trời đã hứa với tôi rằng tôi sẽ ở đó với Sự sống đời đời, bởi vì tôi đã tin nhận Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, và tin mọi lời Ngài phán là Lẽ thật. Chỉ phải ở đó! Ồ, chao ôi! Thật là một điều tuyệt vời!

²¹³ Chúng ta nên ở với Ngài trong tình yêu thương biết bao, Đấng Thánh của Đức Chúa Trời, đáng yêu, không thể sai lầm! Chúng ta nên yêu Ngài biết bao, và hãy để mọi thứ khác là thứ yếu! Mọi thứ, ngay cả nhà cửa của anh em, thậm chí gia đình của anh em, thậm chí mọi thứ, thậm chí tất cả những người của anh em, mọi thứ khác, đều là thứ yếu. “Kể nào không lia bỏ cha, mẹ, chị em, anh em, chồng, vợ, con cái, hay nhà cửa, bất kể là gì, và theo Ta, thì không xứng đáng được gọi là của Ta. Và kể nào tra tay cầm cày và còn quay nhìn lại, thì không xứng đáng để cày.”

²¹⁴ Xin ban cho con Dầu trong đèn của con, Chúa ôi. Ôi Chúa, xin đổ đầy con hết lần này đến lần khác. Chích ngừa con khỏi những thứ thuộc về thế gian. Xin cho con được miễn nhiệm khỏi tất cả những điều không tin kính, những điều con muốn. Xin để Đức Thánh Linh Ngài đến với con, và làm cho con được miễn nhiệm khỏi mọi thứ của thế gian.

²¹⁵ Tôi muốn nhìn thấy Chúa Jêsus. Tôi muốn nhìn thấy Chúa Jêsus. Còn các bạn? Đúng vậy. Chúa Jêsus, Đấng Cứu Rỗi của tôi, thật đúng vậy! Nhưng khi tôi đến được bờ bên kia trên Miền đất xa xôi, đến đó trong một Đất nước mới, không biết ai cả, thì tôi muốn thấy Chúa Jêsus. Tôi biết tôi sẽ có một Người Bạn Ở Đó. Phải không? Khi đó Chúa Jêsus sẽ tỏ cho tôi thấy mẹ, Ngài sẽ cho tôi thấy những người thân yêu của tôi, và tất cả những người thân yêu xung quanh tôi lúc đó. Hừm!

²¹⁶ Đó là khi “sự phục hồi của muôn vật.” Thấy không? Hãy lắng nghe. Xin để tôi đọc lại câu đó, câu thứ 21.

Đấng mà các từng trời phải rước về (đó là, các từng trời phải tiếp nhận Chúa Jêsus, đấy) cho đến kỳ của sự phục hồi muôn vật—muôn vật là kỳ mà Đức Chúa Trời đã phán ra bởi miệng của...các thánh tiên tri của Ngài từ thuở xưa.

217 Ô, tuyệt vời! Thật là một người được hà hơi đang đứng đó! Tuy nhiên, Kinh Thánh nói, “Người đó là người dốt nát và không có học thức.” Ông đã chữa lành một người đàn ông ở cánh cổng được gọi là Cửa Đẹp, qua đức tin của ông nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Đúng.

218 Và họ, họ những giáo sư sùng đạo, những Tiến sĩ Thần đạo, những người có địa vị cao, và giáo hội vĩ đại nhất và mọi thứ, đã nói, “Trời người đó lại! Đưa anh ta vào tù! Ô, dị giáo đó, thật vô lý!”

219 Nhưng ông biết ông đang nói về điều gì. Họ nhận ra những người ấy, biết rằng họ đã ở với Chúa Jêsus.

220 Ôi Chúa, vâng, đó—đó là sự học vấn mà con muốn. Nếu tôi có thể sống khá gần gũi với Đức Chúa Trời cho đến nỗi những người khác có thể nhìn thấy Đấng Christ trong tôi, và Đấng Christ ở trong anh em, đó là tất cả sự học vấn tôi quan tâm. Đó là nơi tôi muốn ở.

221 Tôi không muốn họ nói, “Ồ, bây giờ ngữ pháp của anh ấy rất tốt, và anh ấy có một sự học vấn như vậy, và anh ấy biết thần học.”Ồ, chao ôi! Lạy Chúa, xin lấy đi điều đó. Tôi—tôi không... Tôi không có nó, và tôi vui mừng về điều đó. Hiểu không?

222 Hãy để tôi có Chúa Jêsus, đến chỗ tôi có thể bước đi, và người ta nói, “Anh chàng đó, tôi không tin anh ta, tôi...nhưng anh ta—anh ta chắc chắn đã ở với Chúa Jêsus.” Điều đó, đó không phải là những gì anh em muốn họ nói về mình sao? “Người đàn bà đó, cô gái đó, người đàn ông đó, người phụ nữ đó, đã ở với Chúa Jêsus. Vâng, thưa quý vị.Ồ, hãy xem đời sống của họ. Hãy nhìn cách họ sống, và xem họ bước đi như thế nào. Hãy xem Đức Chúa Trời ban phước cho họ và tôn vinh họ như thế nào. Và khi họ có những lỗi lầm của họ và các thứ, giống như thế, nó chỉ biến mất,

như thế, và họ tiếp tục tiến lên, giống như vậy.”Ồ, chao ôi, đó là cách tôi muốn. Còn các bạn thì sao?

223 Bây giờ, trong mười phút, chúng ta hãy đọc điều này, phần còn lại của chương này, hay đúng hơn là, bắt đầu chương này, chương 4...chương thứ 4.

*Và khi người đương nói với dân chúng, và các thầy tế lễ,
và những người Sa-đu-sê trong đền thờ, và những người
Sa-đu-sê (đúng hơn là) trong...đền thờ, và những người
Sa-đu-sê, thoạt đến,*

224 Bây giờ ở đây là những người Sa-đu-sê, mà không tin. Một bức tranh chân thực về các giáo hội ngày nay, mà không tin vào sự siêu nhiên. Họ thật sự không thể tin được điều đó. Bây giờ hãy nhớ, hãy nhớ, có những người ngày nay không tin vào—vào Đức Thánh Linh thống trị và cai trị Hội Thánh. Họ không tin vào những phép lạ. Họ không tin vào những dấu hiệu. Họ không tin vào sự siêu nhiên. Họ thật sự không thể tin điều đó. Bây giờ, linh đó không có gì mới. Ở đây nó ở ngay đây trên người Sa-đu-sê. Họ đã tin giống như vậy. Thấy đó, các linh không chết, con người chết, các linh vẫn tiếp tục.

225 Đức Chúa Trời đã lấy Thánh Linh của Ngài, lấy người của Ngài, Ê-li, và một phần gấp đôi Thánh Linh của Ngài đến trên Ê-li-sê. Đúng thế không? Rồi khoảng tám trăm năm sau, đến với Giăng Báp-tít. Đúng thế không? Và đến ngay cho đến ngày cuối cùng một lần nữa. Jê-...

226 Đức Chúa Trời đã lấy Con Ngài, là Chúa Jêsus. Anh em tin điều đó không? Nhưng Thánh Linh Ngài trở lại. Đúng thế không? Ngài đã ở trên Martin Luther. Ngài đã ở trên John Wesley. Điều đó đã tiếp tục qua các thời đại. Đó là trên Sankey, Moody, Finney, Knox, Calvin, tất cả họ, anh em thấy đấy. Đi ngay xuống, và bây giờ đang diễn ra ngay ngày hôm nay. Hãy nhìn con cái của họ ở đó, họ chỉ chối bỏ mọi thứ mà dân sự tin vào; nhưng không phải những người sáng lập.

227 Khi tôi đứng cách đây không lâu bên cạnh người sáng lập vĩ đại đó đang đứng đó, tôi nhìn và tôi nghĩ, “Ôi Chúa, nhìn kia, Dwight Moody.” Tôi nghĩ, “Nhìn lên đây. Và con người đó, những

điều mà ông đã tin vào; quyền năng của Đức Chúa Trời, sự siêu nhiên. Không được học! Những quyển sách của ông mà anh em đọc, anh em thấy ai đã viết chúng. Ông đã viết chúng, chính ông, nhưng ai đã trau chuốt chúng? Ngữ pháp của ông thật kinh khủng. Ông có trình độ học vấn cấp ba, và một thợ đánh giày cũ. Nhưng, thưa anh em, ông đã gởi nửa triệu linh hồn cho Đức Chúa Trời. Thấy không? Đó là gì? Họ ắt đã đuổi ông ra khỏi giáo hội, và nói rằng ông là một người cuồng tín và mọi thứ khác. Nhưng ông đi ra và thấy một đám người...

228 Ông có một sứ điệp trong lòng. Ông đã phải giảng rất nhiều, ông không biết phải làm gì. Vì vậy ông đã đi và mua một hộp giày từ một người đàn ông; hộp đựng giày bằng gỗ, lớn, cũ, bằng gỗ. Đã trả một hào cho nó. Đặt nó ra một góc phố. Và những người này đang đi qua. Ông đứng đó và giảng, ngay trong góc phố, cho họ, như thế. Đúng vậy. Và tôi nghĩ về một nhà thờ mà ông đã có, và nhìn vào quyển Kinh Thánh Moody ngày nay.

229 Và tôi nghĩ, “Hãy nhìn John Wesley!” Khi tôi đứng ngay tại nơi người ấy đã chết. Tôi đã mặc áo choàng mà ông đã mặc, được bôi sáp. Họ đặt nó trên vai tôi, chỉ trong sự kính trọng của sự hiện diện ở đó, khi tôi cầu nguyện cho nhà vua. Khi...Và đặt nó trên vai tôi. Tôi đã đứng trên bục giảng của ông, nơi mà ông sẽ đi vào mỗi buổi sáng lúc năm giờ, và giảng cho một ngàn năm trăm người.

230 Tôi ngồi trên ghế của ông, nơi ông đã thắng một người chơi chọi gà mà...một người thường cá độ chọi gà, đã dùng gà trống để đá nhau. Ông đã chinh phục được người đó cho Đấng Christ. Và có lớp da bọc trên nó, như thế này, và hai cái cựa lớn, và một nơi như thế này được thiết lập ở phía bên này giống như ở đây, nơi họ sẽ ghi lại những trận đánh nhau. Và sau khi Wesley được cải đạo, Wesley đã cải đạo người này đến với Đấng Christ, rồi người đó đã tặng ông cái ghế. Và tôi ngồi trên ghế và—và cầu nguyện.

231 Tôi ngồi trên yên ngựa của anh ấy nơi, anh ấy đã ở ngay đây ở nước Mỹ, có cái ngăn bí mật nhỏ của anh ấy ở phía sau nó, khi ông ngồi yên sau trên con ngựa của mình, xoay những chiếc kiềng của mình như *thế này*. Và trên đường đến đây, với Asbury

và họ, ông sẽ ngồi ở đó và viết ra những sứ điệp của mình và các thứ, như thế, như Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho ông. Vì ông thậm chí không thể mất thời gian để dừng lại ở bất cứ đâu, ông đã cười trên con ngựa của mình, ngay tại đây ở nước Mỹ, ngồi trong yên ngựa. Và tôi nghĩ, “Ồ Chúa!”

²³² Tôi đã đứng ở đó nơi mà đài tưởng niệm đã được xây dựng cho ông. Nơi mà, có lần, khi giảng dạy về sự chữa lành Thiêng liêng, và giáo hội tối cao của nước Anh đã thả con cáo ra, và những con chó săn ở trên đó, và thả chạy nó qua giữa khi Wesley đang giảng về sự chữa lành Thiêng liêng. Và Wesley chỉ ngón tay vào mặt người ấy, và nói, “Mặt trời sẽ không lặn, trên đầu người, ba lần, và người sẽ kêu gọi ta cầu nguyện cho người.” Và người đàn ông đó đã chết vào buổi tối hôm đó với những cơn đau quặn thắt trong dạ dày, đang kêu mời ông, Wesley đến cầu nguyện cho anh ta.

²³³ Giống như người đó, anh em có thể ngồi trong nhà thờ của mình và nghe Tiến sĩ Church và họ, chính những giáo lý của cùng một giáo hội mà đã tin điều giống như vậy, phủ nhận Kinh Thánh được hà hơi. Xin Chúa thương xót. Tôi không muốn có tổ chức.

²³⁴ Nhưng xin giúp tôi sống để trong thế hệ của tôi...Tôi sẽ không đứng trong thế hệ khác, tôi sẽ không có gì để phán xét họ, tôi sẽ không phải đứng trong sự Phán xét với họ, nhưng tôi sẽ phải đứng trong sự Phán xét với những người đàn ông và phụ nữ mà tôi đã sống với, đó là nơi được tính đến nơi xa kia trong sự sống lại. Khi những ngày của tôi đã kết thúc và tôi đã làm hết sức mình, nếu tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ khiến Ngài sống lại trong ngày đó khi tôi đi. Vì vậy tôi không cần thiết lập điều gì đó xung quanh hệ thống thần học của tôi, là tôi sống trong Ánh sáng gì tôi có, và chờ đợi cho đến...trên Đức Chúa Trời cho thế hệ kế tiếp. Ngài sẽ có một người ở đó khi thế hệ đó xuất hiện. A-men.Ồ, chào ôi!

²³⁵ “Bực tức.” Hãy lắng nghe những người Sa-đu-sê này.

Bực tức vì hai người đã dạy dỗ dân chúng, và rao truyền qua Chúa Jesus về sự sống lại của kẻ chết, sự siêu nhiên.

²³⁶ “Ồ,” họ nói, “đó là...Ồ, chúng tôi tin vào sự sống lại của kẻ

chết. Nhưng bây giờ, sự chữa lành Thiên liêng và những điều khác, mà ở ngoài đó.” Tại sao, đó là cùng một ma quỷ. Nó cũng giống như vậy. Thấy không?

²³⁷ Bây giờ, những ngày đó, họ nói, “Ồ, chúng tôi biết Ngài có thể chữa lành. Nhưng Ngài tự xưng mình là Đức Chúa Trời, khi Ngài tha thứ tội lỗi.” Bây giờ cũng ma quỷ đó chỉ quay lại ngay, nói, “Ngày nay Ngài có thể tha thứ tội lỗi, nhưng Ngài không thể chữa lành.”

²³⁸ Nếu Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài có thể chữa lành, cứu rỗi, tha thứ tội lỗi, hay bất cứ điều gì. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nhìn xem.

Và họ bắt hai người, và giam vào ngục, và giữ cho đến ngày hôm sau: vì bấy giờ đã chiều tối rồi.

Dầu vậy có nhiều người trong họ đã nghe đạo thì tin;...

²³⁹ Tại sao? Tại sao một số người trong họ tin, và một số người thì không? Ồ, thưa anh em, một số người được định cho Sự sống đời đời, và một số người được định cho sự định tội đời đời. Đó là lý do. Điều đó chính xác. Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến, nếu Cha Ta không tỏ cho người biết. Cha Ta...”

²⁴⁰ Làm thế nào một con cá có thể cắn mồi của một con rùa? Thấy không? Không thể làm điều đó. Sự thèm ăn của cá khác với sự thèm ăn của nhện nước. Con rắn và con cá không có cùng một chế độ ăn uống. Hiểu tôi muốn nói gì không? Vâng, thưa quý vị. Con cá luôn luôn là một thứ, vì nó được sinh ra là một con cá. Nó sẽ mãi mãi là một con cá. Và người này có thể cố bắt chước...Con rùa này có thể muốn là một con cá. Rùa có thịt cá trong người, nhưng nó không phải là cá. Nó cũng có những miếng thịt khác trong nó. Nó sẽ không bao giờ là một con cá. Không, thưa quý vị. Con cá cũng sẽ không bao giờ là một con rùa. Vì nó đã bắt đầu, là một con rùa, nó sẽ vẫn là một con rùa. Và nó đã bắt đầu, là một con cá, nó sẽ vẫn là một con cá.

²⁴¹ Và mỗi người nam hay người nữ, ha-lê-lu-gia, mà đã từng được sanh ra hoàn toàn bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em có thể sa ngã. Vâng, thưa quý vị. Khi anh em đi ra ngoài, anh em sẽ là người khốn khổ nhất mà anh em từng mơ ước trong đời,

cho đến khi anh em trở về. Và nếu anh em không làm điều đó, Đức Chúa Trời sẽ lấy đi sự sống của anh em trên đất. Đức Chúa Trời đã hứa làm điều đó.

²⁴² Ở đây cách đây không lâu, tôi bước vào Nhà để xe của Vorgang ở dưới đây, và tôi đang nói chuyện với một thầy giảng tốt là hàng xóm của tôi ở đây. Và tôi luôn có sự kính trọng lớn nhất dành cho người đó. Ông là một người tốt, một thầy giảng tốt. Bước ra trên những đường phố này trong suốt thời kỳ suy thoái, bán các sản phẩm của Rawleigh, để rao giảng Phúc Âm. Vàng, thưa quý vị.

²⁴³ Người nào đó đã chế giễu ông, ngay tại đây trên Đường thứ Bảy, nói, “Tại sao ông không làm—làm *thế này thế kia*?”

²⁴⁴ Ông nói, “Thưa ông, đây là một sự kiếm sống hợp pháp.” Ông ấy nói, “Tôi đang bán ở đây, một số sản phẩm, với những thứ như bột làm bánh, hay bất kể nó là gì, để làm điều tốt nhất tôi có thể, vì tôi là một người hầu việc của Phúc Âm.” Ngay tại hội thánh của Đức Chúa Trời ở đây; đó là Anh Ramsey. Và anh ấy nói, “Tôi làm tốt nhất có thể.” Và vì vậy ông đã nói với người đàn ông đó. Ông thực sự được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

²⁴⁵ Tôi bước vào Nhà để xe của Osborne ở dưới đây, ngày nọ. Anh ấy nói...Tôi nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Ramsey.” Tôi nói...Anh ấy là một người đáng thương. Tôi nói, “Nhìn qua chiếc xe hơi cũ của tôi ở đây; phải đi một chuyến.” Tôi nói, “Thật sự đã có một thời gian tuyệt vời.” Tôi nói, “Tôi ước gì anh đi với tôi, Anh Ramsey.”

Nói, “Ồ, tôi nghĩ, sẽ ổn thôi, Billy.”

²⁴⁶ Tôi nhìn quanh anh ấy. Tôi nghĩ, “Điều đó nghe có vẻ không đúng.” Anh em biết đấy, anh em có thể biết khi nào điều gì đó đang xảy ra. Tôi nhìn qua anh ấy.

²⁴⁷ Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi đoán anh biết tôi không còn hầu việc Chúa nữa.”

Và tôi nói, “Gì vậy?” Tôi—tôi nói, “Bây giờ anh đang nói đùa với tôi.”

Anh nói, “Không, tôi không hầu việc Ngài nữa.”

248 “Ồ, tôi nghĩ anh ấy vẫn chỉ đùa với tôi. Tôi chỉ đi ra ngoài. Tôi đi về nhà. Tôi đã nói với Meda về điều đó. Tôi nói, “Anh Ramsey đã nói với anh rằng anh ấy không còn hầu việc Chúa nữa. Có điều gì đó về điều đó, Meda, điều đó không hoàn toàn đúng.”

249 Nó làm tôi lo lắng. Tôi quay trở lại lần nữa. Tôi nói, “Anh Ramsey, đến đây, tôi muốn nói chuyện với anh một phút.”

Anh ấy nói, “Được rồi, Billy.”

250 Tôi bước đến. Tôi nói, “Anh Ramsey, tôi đã ở đây cách đây hai ngày, và anh đã nói với tôi anh không hầu việc Chúa nữa.” Tôi nói, “Anh đang trêu chọc tôi, phải không?”

Anh ấy nói, “Không, không.”

251 Tôi nói, “Anh Ramsey, anh muốn nói là anh không còn hầu việc Chúa nữa sao?”

Nói, “Không.” Anh ấy nói, “Tôi đã sa ngã.”

252 Tôi nói, “Ồ, Anh Ramsey, tốt hơn anh nên trở về với Đức Chúa Trời.” Tôi nói, “Hãy đến, đi với tôi đến buổi nhóm.”

253 Nói, “Không, Billy.” Nói, “Tôi—tôi thật sự không quan tâm đến việc hầu việc Ngài nữa.” Nói, “Tôi chỉ...”

Tôi nói, “Anh tin Ngài không?”

254 Anh ấy nói, “Ồ, tôi tin Ngài, nhưng tôi thật sự không hầu việc Ngài. Tôi bỏ cuộc.” Nói, “Có rất nhiều điều.”

Tôi nói, “Anh Ramsey, đừng nhìn các thứ, hãy nhìn Ngài.”

255 Và anh ấy nói, “Ồ, Anh Branham,” anh ấy nói, “tôi thật sự không hầu việc Chúa, và tôi không muốn nói về điều đó.”

Tôi nói, “Ồ, thưa anh, xin Chúa ở cùng anh, giúp đỡ anh.”

Và vài ngày sau đó, anh ấy phát bệnh.

256 Một mục sư khác, tôi sẽ không gọi tên ông ấy, vì tôi không chắc chắn, tôi tin anh ấy đang ngồi ở phía sau ngay bây giờ, mục sư này đã đi đến với anh ấy, một người bạn thân, nói, “Anh Ramsey, anh không muốn đến, hầu việc Chúa sao?”

257 Anh ấy nói, “Không.” Đức Chúa Trời ban cho anh, qua các sứ giả của Ngài, cả hai lần, những lời cảnh báo. Anh ấy nói, “Không.” Trong vài giờ sau đó, Ngài đã bế anh lên trong vòng tay của Ngài,

và anh đi về Nhà. Đức Chúa Trời đã mang anh ra khỏi trái đất. Vàng, thừa quý vị.

258 Hãy nhớ, Phao-lô, những gì ông đã nói với họ ở đó, người này mà không tuân theo Phúc Âm? Ngài phán, “Hãy giao nộp nó cho ma quỷ, cho sự hủy diệt xác thịt nó, để linh hồn người đó sẽ được cứu.” Đúng vậy. Anh em không thể đùa với Đức Chúa Trời. Thừa anh em, Lời đó được hà hơi, mọi Lời của Nó nằm ngay thẳng hàng. Đúng vậy. Anh em hoặc sẽ phục tùng...Nhưng nếu anh em từng được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em là con trai của Đức Chúa Trời.

259 Bây giờ, anh em đi vào. Chim bồ câu và con quạ, cả hai, đều ở trong tàu. Đúng vậy.

260 Khi họ thả con quạ ra; chúng ta hãy hình bóng điều đó như là sự sa ngã. Con quạ già bay từ xác chết đến xác chết, và nó nhặt những xác chết cũ. Nó ổn thôi. Không có gì quan trọng với nó, bởi vì nó là một con quạ, ngay từ đầu. Bản chất của nó, khẩu vị của nó, sự ưa thích ăn của nó có thể tiêu hóa thứ như vậy. Tại sao? Vì nó đã được sinh ra với sự sành ăn như vậy. Đấy, mặt của nó và những thứ trong nó sẽ làm cho những xác chết già nua đó...và làm thức ăn cho nó. Nhưng khi...Nó đã thỏa mãn.

261 Và mọi người cũng vậy, tôi không quan tâm anh em đã ở trong nhà thờ bao lâu, và anh em buông thả mình vào thế gian; nếu anh em vẫn có thể đi ra và làm những điều anh em đã từng làm, và tận hưởng nó, điều đó cho thấy anh em chưa bao giờ đến với Đức Chúa Trời.

262 Nhưng khi ông thả chim bồ câu ra, để xem nó sẽ làm gì. Chim bồ câu không có mặt. Nó không thể tiêu hóa những thứ đó. Và nếu nó ăn thịt chúng, chúng sẽ giết chết nó. Nhưng chim bồ câu, nó sẽ cố gắng bay xuống; “phù,” nó không thể chịu đựng được điều đó. Nó cố gắng bay xuống; “phù,” nó không thể chịu đựng được điều đó. Nó đậu trên một bụi cây nhỏ, để nghỉ ngơi. Và nó mang một chiếc lá ô-li-ve trong tay; nó quay lại và gõ cửa. “Cha Nô-ê, hãy mở ra và cho con vào. Con không thể chịu đựng được điều đó ở ngoài đây.”

263 Mọi người nam hay người nữ được sinh ra bởi Thánh Linh

của Đức Chúa Trời, chắc chắn, anh em có thể sa ngã. Nhưng, thưa anh em, nếu anh em là con cái của Đức Chúa Trời, anh em không thể chịu đựng những điều thuộc về thế gian nữa, bởi vì cách tiêu hóa của anh em đã được thay đổi.

Phi-e-rơ thưa, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi đâu?”

²⁶⁴ Khi Ngài phán, “Các người cũng muốn đi chẳng?” Khi những người còn lại bỏ đi.

²⁶⁵ Nói, “Chúng tôi sẽ đi đâu? Chúng tôi có thể làm gì? Ngài là Đấng duy nhất có Sự sống Đời đời. Thế thì chúng tôi có thể đi đâu?”

²⁶⁶ Ông ở đây này, đang đứng đây trong quyền năng của Ngài, được xức dầu bằng Đức Thánh Linh, một sứ đồ và nhà tiên tri lúc này. Ha-lê-lu-gia! Ô, tôi thích thấy điều đó biết bao! “Dầu vậy một số người trong họ đã tin,” bởi vì họ đã có Điều đó, họ đã được định cho Sự sống đời đời, khi thầy giảng này rao giảng.

²⁶⁷ Ông ấy đã làm gì, Anh Neville? Ngay giữa đám người giả hình đang hú hét đó, ngay giữa bầy sói đó mà sẽ kéo ông, từng mảnh, bởi vì những truyền thống tôn giáo! Phi-e-rơ quăng lưới ra, ở trong đây, nói, “Có thể có một số cá trong đó.” Đúng vậy. Khi ông quăng lưới ra đó, bắt đầu kéo nó. Ông nói, “Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta, Đấng đã đi với Áp-ra-ham từ U-rơ, xuống thành Canh-đê,” vâng, thưa quý vị, “đã sai Con Ngài, Đức Chúa Jê-sus đến, Đấng mà các tầng Trời phải nhận lấy cho đến sự khôi phục của muôn vật.” Nói cách họ...Nói, “Các người đã lấy Chúa Hòa bình, với bàn tay độc ác, và bị giết và đóng đinh trên cây thập tự.” Nói, “Bởi đức tin trong Danh Ngài, người này được chữa lành.” Đó là lý do tôi tin vào sự siêu nhiên.

²⁶⁸ Ông đã quăng lưới của mình ra đó, và ông đã kéo nó. Và khi ông làm vậy, dầu vậy một số trong chúng đã có cá. Những thứ còn lại, những con rùa, tiếp tục đi với những con rắn và vằn vằn. Chúng bị bỏ lại. Nhưng cũng có một số cá trong đó. “Thật nhiều người đã tin Lời.” Họ đã được định cho Sự sống đời đời. Vâng, thưa quý vị. Đã tin!

...và số của...người tin là khoảng năm ngàn người.

269 Thật ông đã có được một mẻ lưới! Vâng, thưa quý vị. Có lẽ ra từ một triệu, nhưng ông đã có—ông đã có được năm ngàn từ đó. Để ý, ông không quan tâm nó trông như thế nào. Ông đã quăng lưới vào ngay trong đó. Đúng vậy.

270 Và chúng ta không quan tâm cho dù đó là những kẻ buôn lậu, cho dù đó là gái điếm, bất kể là gì đi nữa. Hãy quăng lưới! Anh em không biết ai ở dưới đó. Anh em không biết. Anh em không thể phán xét. Không ai có thể phán xét. Nhưng anh em có thể quăng lưới, và kéo họ đến bàn thờ, nói, “Đây này, lạy Chúa. Con đã làm xong phần việc của mình bây giờ.” Nếu đó là một...Và nếu nó là một con cá, ngay từ đầu, nó sẽ là một con cá mãi mãi. Vâng, thưa quý vị. Nếu đó là một con nhện, lúc ban đầu, nó sẽ là một con nhện mãi mãi. Nếu Con nhập thể của Đức Chúa Trời hằng sống tuôn đổ Quyền năng của Ngài xuống và bắt người đó lên bàn thờ, lưới Phúc Âm ở chung quanh. Hãy xem:

Và xảy ra vào buổi sáng hôm sau, các quan, và các trưởng lão, và các thầy thông giáo,

Với An-ne, là thầy cả thượng phẩm, và Cai-phe, và Giăng, và A-léc-xan-đơ, và...hết thầy mọi người thuộc họ thầy cả thượng phẩm, đã nhóm lại với nhau tại thành Giê-ru-sa-lem.

Và khi họ đã bắt hai người đến ở giữa, mà hỏi họ rằng, Bởi quyền phép nào, hay nhơn danh gì, mà các người đã làm điều này?

271 “Anh có phải là tín đồ Báp-tít không? Anh có phải là tín đồ Trưởng Lão không? Thấy không? Bằng quyền năng nào? Anh ở với giáo hội nào? Thẩm quyền của anh là gì? Anh đã xuất thân từ thần học viện nào? Anh là ai, dù sao đi nữa? Cho tôi xem giấy ủy nhiệm của anh. Chúng ta hãy xem anh là ai.” Cũng như vậy. “Bởi thẩm quyền nào mà các người để những người ra đây rao giảng như thế? Các người có ở đây nhân danh Tòa Công luận không? Có phải các người ở đây nhân danh của—của những người Sa-đu-sê, hay những người Pha-ri-si, hay những người Hê-rốt, hay những người Thu thuế chăng? Hay là, người là ai?” Thế đấy. “...các người đã làm điều này chưa?”

²⁷² “Và, Phi-e-rơ, vừa mới từ thần học viện ra” chẳng? Câu thứ 8. “Phi-e-rơ, với bằng Cử nhân của ông, với bằng Tiến sĩ của ông” chẳng? Không.Ồ, chao ôi! Kinh Thánh không đọc nó theo cách đó. Đây là những gì đã xảy ra với Phi-e-rơ:

...Phi-e-rơ, được đầy dẫy Đức Thánh Linh,...

²⁷³Ồ, ông đã lớn lên. Không chỉ là một nơi nhỏ bé như *thế*; ông đã trưởng thành trọn vẹn. Đây đây! Bất cứ điều gì được đầy dẫy là đầy đủ mọi cách. Phi-e-rơ, không phải được rảy bằng Đức Thánh Linh, nhưng, “Phi-e-rơ, được đầy dẫy Đức Thánh Linh.”

²⁷⁴ Bây giờ chúng ta hãy xem những gì anh em sẽ nói với họ. Bây giờ hãy cẩn thận những gì anh em nói, bởi vì họ có thể tổng anh vào tù, anh bạn à. Anh em là một—anh em là một người cuồng tín tôn giáo bây giờ, mà họ nghĩ. Bây giờ, chúng ta hãy xem, anh em đang rao truyền, anh em đang làm mọi thứ, vì vậy hãy rất cẩn thận với những gì anh em nói.

Nhưng Phi-e-rơ, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, nói với họ rằng, Hồi các nhà cầm quyền của dân sự, và các trưởng lão của Y-sơ-ra-ên,

Nếu ngày nay chúng tôi bị tra hỏi vì đã phước cho người tàn tật, lại hỏi chúng tôi bởi điều gì người ấy được lành mạnh;

Thì hết thầy các ông đều khá biết, và cho...dân Y-sơ-ra-ên, rằng bởi Danh Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, đấng mà các ông đã đóng đinh trên thập tự giá, mà Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, ấy là nhờ Ngài mà người này được lành mạnh hiện đứng trước mặt các ông.

²⁷⁵Chà! Anh em có thể tưởng tượng một người đang cố gắng đưa vào một—một thần học từ điển nào đó trên con người như thế không? Thừa anh em, ông ấy đã đứng, được xúc dầu và đầy dẫy Đức Thánh Linh. Ông ấy nói, “Ồ, các ông những người cầm quyền, chính quyền phép của Đức Chúa Trời mà các ông xưng là, cũng chính Đức Chúa Trời đó đã làm sống lại Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ, để tỏ cho thấy sự siêu nhiên. Và các ông, với những bàn tay độc ác, đã đóng đinh Ngài.”

²⁷⁶ Anh em không phải đóng đinh Ngài vào thập tự giá. Chỉ chối bỏ Ngài, anh em đóng đinh Ngài lần nữa. Họ đang làm điều tương tự ngày hôm nay. Anh em đóng đinh Ngài!

²⁷⁷ Nói, “Khá biết điều đó cho anh em.” Nói cách khác, “Cũng chính Đức Chúa Trời mà anh đã tuyên xưng đại diện, đã khiến cậu bé này sống lại.” Họ đẩy. Nói, “Đó là bởi Ngài mà con người này đang sống. Nếu chúng tôi bị tra xét vì những gì chúng tôi đã làm với người đó,” nói, “các ông khá biết điều đó, đó không phải là chúng tôi. Nhưng chính nhờ Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, mà con người này đứng vững, ngày nay.”

²⁷⁸ Bây giờ hãy để tôi nói cho anh em biết điều gì khác ông ấy đã nói ở đây. “Đây là Hòn Đá...”Ồ, ồ, thưa anh em, ông sẽ nhắc lại nó bây giờ!

Đây là hòn đá mà đã bị các ông xây nhà bỏ ra, rồi trở nên đá góc nhà. (Hãy lắng nghe.)

Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác: vì không có danh nào khác dưới trời được ban cho giữa loài người, để các ông phải nhờ đó mà được cứu.

²⁷⁹ Thưa anh em, tôi chỉ giảng như sự giảng dạy của Phi-e-rơ ngay tại đó. Ông đã nói gì với họ, bằng rất nhiều lời? “Các ông không biết tiên tri Ê-sai, và nhiều người khác, đã nói rằng những người xây dựng sẽ chối bỏ Hòn Đá Góc sao?” Nói cách khác, “Đây là chính điều này, các ông chối bỏ chính là điều mà Đức Chúa Trời đã phán cho các ông làm. Các ông không biết các ông là một phần của nó sao?”

²⁸⁰ Và xin cho tôi nói với sự tôn kính, và xin cho tôi nói với sự kính trọng, xin cho tôi nói với tình yêu thương tin kính, chính ngày này, anh chị em yêu dấu của tôi, chính điều mà Kinh Thánh đã nói rằng những người này sẽ làm trong những ngày sau rốt, “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của nó,” họ đấy. Hòn Đá Góc, bị chối bỏ.Ồ, chao ôi! Chắc chắn, tôi tin vào sự siêu nhiên.

Ông nói, “Cũng chẳng có sự cứu rỗi dưới danh nào khác.”

²⁸¹ Xin cho tôi, thay cho ông ấy, sáng nay, đứng và nêu ra cho thế hệ này, “Vì trừ phi một người được sanh lại, người ấy không

thể hiểu được những điều này, Nước Đức Chúa Trời,” như Ngài đã phán với Ni-cô-đem ngày xưa.

²⁸² Anh em không thể hiểu điều đó, anh em sẽ không bao giờ hiểu được nó, cho đến khi Đức Chúa Trời đến trong lòng anh em. Và anh em sẽ là một phần của Ngài, rồi anh em sẽ nói, “Vâng, lạy Chúa, từng chút trong Lời đều được hà hơi. Con tin từng chút của Nó. Con tin Đó là Lễ thật. Và con đây, Chúa ôi, để bước đi trong Sự Sáng.” Chừng nào anh em còn ở ngoài đó, anh em không thể tin Nó. Anh em không thể làm điều đó. Cầu xin Chúa giúp anh chị em, sáng nay, để nhìn thấy sự siêu nhiên.

²⁸³ Xin cho anh em nhận ra điều này, rằng Hê-bơ-rơ 13: 8, đã nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hãy nhớ rằng, những lời hứa của Ngài ngày nay cũng tốt như chúng đã có lúc đó; mọi giới luật, mọi Lời của Đức Chúa Trời đúng như đang ràng buộc.

²⁸⁴ Và tôi không quan tâm, thưa anh em, bao nhiêu người chỉ trích Nó, bao nhiêu người nói Nó không phải.

²⁸⁵ Tôi có thể, ngày hôm nay, bởi sự thương xót của Đức Chúa Trời, trình ra mười ngàn người, đang đứng ở đây, đã từng chết vì bệnh ung thư, đã từng bị mù, đã từng bị tàn tật, đã từng là cách này, trong vài năm qua đã được làm cho khỏe mạnh, bởi Quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống. Và đây là chính điều mà Chúa Jêsus Christ đã nói sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt.

²⁸⁶ Và chắc chắn như Chúa Jêsus đã phán những sự chữa lành này sẽ xảy ra, Ngài phán sẽ có những người chỉ trích ở bên ngoài, làm trò cười về Nó, và mọi thứ khác. Cả hai họ, đã được định cho Sự sống đời đời, và tôi...với Sự sống đời đời hay sự định tội đời đời.

²⁸⁷ Tôi rất vui mừng, ngày hôm nay, biết rằng Đức Chúa Trời đang ở giữa chúng ta, và tiếng la lớn của Vua ở đây, những lời ngợi khen của Đức Chúa Trời.

²⁸⁸ Có nhiều lần tôi đã thất bại trong việc cầu nguyện bằng đức tin. Có nhiều lần tôi đã cố gắng rất nhiều, và không làm được điều đó, bởi vì đức tin của tôi sẽ không đáp ứng được điều đó.

Điều đó không thay đổi Lời Đức Chúa Trời một chút nào. Nếu tôi cầu nguyện cho mười ngàn người hôm nay, và mười ngàn người đã chết trong buổi sáng, tối mai tôi sẽ ở đây cầu nguyện cho người đau, cũng giống như vậy, bởi vì Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đúng vậy.

Tôi tin vào tôn giáo thuở xưa,
 Tôi tin vào sự vui mừng mà tôi biết;
 Tôi tin rằng con đường mà chúng ta đang đi,
 Là con đường mà tổ phụ chúng ta đã đi.

Ồ, xin cho tôi tôn giáo thuở xưa này,
 Ồ, xin ban cho tôi sự vui mừng mà tôi có thể
 biết;

Vì tôi tin vào một tôn giáo chân thành,
 Giống như tổ phụ chúng ta đã nhận lãnh cách
 đây đã lâu.

²⁸⁹ A-men. Thưa anh em, hãy để tôi chết khi đang hầu việc. Hãy để tôi đi như tôi tớ của Đức Chúa Trời. Sống hay chết, tôi tin Lời không thể sai lầm của Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Và Nó dạy sự chữa lành Thiêng liêng, và những dấu kỳ, và những phép lạ, và những điều kỳ diệu, xuất hiện trong những ngày sau rốt này. Và có thể chứng minh điều đó bằng Lời của Đức Chúa Trời, và có thể tỏ cho thế gian thấy, nơi Nó đã có hiệu lực. Và nếu Nó sẽ có hiệu lực ở ngoài đó, tại sao Nó không có hiệu lực cho anh em? Chúa Jêsus phán, “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

Xin chúng ta cầu nguyện.

²⁹⁰ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con đến với Cha trong ánh sáng của Lời Ngài, và trong Quyền năng của Đức Thánh Linh, mà đã ban quyền năng cho chúng con, Chúa ôi, đã ban cho chúng con từ trên Cao, để làm tôi tớ của Ngài. Và chúng con yêu mến Ngài. Và chúng con biết rằng Ngài yêu chúng con, bởi vì Ngài đã chọn chúng con. Ngài phán, qua Con Ngài, Chúa Jêsus, “Người đã không chọn Ta, nhưng Ta đã chọn người. Không ai đến với Đức Chúa Trời, ngoại trừ qua Đấng Christ. Và không ai có thể đến với Đấng Christ, ngoại trừ Đức Chúa Trời kéo người ấy đến trước.”

²⁹¹ Vì vậy, Cha ôi, chúng con dâng lời ngợi khen cho Ngài. Với

Ngài con hạ mình, Chúa ôi. Ôi Đấng Christ của Đức Chúa Trời, xin lấy đi tất cả, ra khỏi lòng con, đó không phải là những gì Ngài muốn, Chúa ôi. Và xin để điều đó chỉ dành cho Ngài, và cho sự vinh hiển Ngài. Con yêu Ngài, lạy Chúa của con.

²⁹² Và con cầu xin Ngài ban phước cho những người này, những người của Ngài ở đây sáng nay, mỗi người trong họ. Nhiều người trong số họ ở đây bị đau ốm, Chúa ôi. Họ có những người đau ốm. Họ đang đưa ra những lời thỉnh cầu. Và, Cha ôi, ồ, trong những năm này, từ khi con biết Ngài, con tin Ngài như là đấng chữa lành vĩ đại. Ngài đã chứng minh điều đó, khắp nơi và khắp thế giới, Chúa ôi, rằng Ngài là Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết. Bây giờ con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban phước cho những người này ở đây sáng nay. Xin ban phước.

²⁹³ Nếu có một người chưa được cứu ở đây, xin cho họ bây giờ tin vào Chúa Jêsus Christ. Cho dù con có đưa anh ta lên đây tại bàn thờ, nếu họ không được định trước cho Sự sống đời đời, nó sẽ chỉ là sự quăng lưới, chỉ thế thôi. Nhưng, Cha ôi, như Phi-e-rơ đã giảng Lời, và nói, “Như nhiều người tin, được thêm vào Hội thánh.” Lạy Cha, con cầu nguyện rằng ngày hôm nay Ngài sẽ thêm những con số vào Hội thánh của Ngài. Xin nhậm lời. Xin cho nhiều người tin Điều này và thấy rằng Đó là Lẽ thật. Họ ở đây sáng nay vì mục đích nào đó. Và con cầu nguyện rằng Ngài đã định cho họ được Sự sống đời đời. Và xin cho họ nhận lãnh Nó ngày hôm nay, qua Chúa Jêsus.

²⁹⁴ Và con cầu nguyện cho người đau, khi con mang họ đến gần bàn thờ bây giờ, để cầu nguyện cho họ, để xức dầu cho họ, trưởng lão của Ngài và con. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ ban cho chúng con ân điển trước mặt Ngài. Hãy để, về phần chúng ta, rằng sẽ có một đức tin không hề thay đổi.

²⁹⁵ Lời Đức Chúa Trời, mà, thậm chí sau hàng ngàn năm, và những người đã chết trong bốn ngàn năm, Chúa Jêsus đã đi nói với họ rằng Lời của Đức Chúa Trời đã được xác nhận trên đất. Thật Điều đó không thể sai lầm được!

²⁹⁶ Và Ngài đã phán, “Đặt tay trên người đau, họ sẽ bình phục.” Sự ủy thác cuối cùng, những lời cuối cùng đã rơi ra từ môi miệng thiêng liêng của Ngài, Lời được hà hơi của Đức Chúa Trời. Ngài

phán, “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này. Họ sẽ đặt tay trên người đau; người đau sẽ bình phục.”

²⁹⁷ Và, Cha ôi, khi họ đích thân, mang người đau đến đây, sáng nay, để được cầu nguyện cho, con cầu nguyện, khi chúng con đặt tay trên họ, xúc dầu cho họ, theo Lời Ngài, rằng mỗi người trong họ sẽ được chữa lành. Xin ban cho đức tin đó của chúng con sẽ đúng, và đức tin của họ sẽ đúng. Nó được neo chính xác trên Lời đã được rao giảng sáng nay, Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Và nhận lấy sự vinh hiển cho chính Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Hãy đến nơi những giọt sương thương xót rức
rỡ;

Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng, Ánh sáng
đẹp đẽ,

Đến nơi những giọt sương thương xót rức rỡ;

Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁹⁸ Tôi xin lỗi vì tôi đã giữ anh chị em trễ. Bây giờ các em nhỏ có một buổi nhóm trường Chúa Nhật ở đây, chỉ trong một phút. Họ có, ồ, những hộp kẹo, và những quả cam, và một bao thứ ở trên đây cho những trẻ em, ngay khi chúng ta làm xong phần thiêng liêng của buổi nhóm, chỉ trong một phút.

²⁹⁹ [Một chị trong hội chúng nói, “Anh Branham à?”—Bt.] Vâng. Vâng. [Băng trống.]

³⁰⁰ Có điều gì đó, và tôi tin đó là đứa bé này. Vì vậy, thế thì, nếu anh em cúi đầu.

³⁰¹ Đức Chúa Trời Toàn Năng, tôi không biết. Ngài biết rằng tất cả đó là điều gì đó, đối với tôi, tôi không thể hiểu được. Tôi không biết. Nhưng, Cha ôi, dường như, rằng sau sứ điệp này, và sự sắp đến này, em bé này đang đến đây, và tôi nhìn vào mặt nó, và theo những gì đã được nói với tôi, ở đâu đó, và một lời chứng của Chị

Cox, và Đức Thánh Linh ở đây tại bàn thờ, tôi không biết; không hơn gì tôi biết ngày mà tôi bước đi với ông già da màu đó bị mù. Con cũng không thể hiểu bây giờ, Chúa ôi; không hơn gì cậu bé ở Phần Lan, đã được sống lại từ kẻ chết. Tôi cũng không hiểu trường hợp này; và Ngài sẽ đặt nó trên tấm lòng của một bác sĩ như thế nào, để gửi qua đây. Thánh Linh của Ngài đang vận hành!

³⁰² Bây giờ, Cha ôi, trong sự vắng phục những gì Ngài đã ủy thác để được thực hiện, và theo Lời mà con đã rao giảng rất chăm chỉ sáng nay, như một người tin con tiến lên để thách thức ma quỷ đã trói buộc đứa bé này. Con đặt tay trên đầu nó, và trên đôi mắt nhỏ của nó; giờ tay lên với Đức Chúa Trời, Đấng mà con tin vào, điều đó đã phán và Điều đó không thể sai. Con cầu xin rằng bệnh ung thư trong mắt của đứa bé này đi ra.

³⁰³ Và đi vào bóng tối bên ngoài, nơi người thuộc về, hồi người kẻ ác đen tối, trong Danh Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời, Đấng mà con đang đại diện.

³⁰⁴ Và xin cho mắt em bé này trở nên bình thường. Xin cho người mẹ trở lại, dâng sự ngợi khen và vinh hiển cho Đức Chúa Trời, vì sự chữa lành của đứa bé này. Điều này con làm trong đức tin thật với Đức Chúa Trời, tin vào Lời Ngài đã dạy nó, và tin rằng một khả tượng đã đập vào con, tôi tớ của Ngài, đang đứng trong cùng một nơi này. Và, Chúa ôi, Ngài biết những gì Ngài đang đặt trong lòng con ngay bây giờ. Và con cầu xin những Lời Ngài được ứng nghiệm, và sự sống của đứa bé này được cứu, và nó để sống và khỏe mạnh và mạnh mẽ, và có thể nhìn thấy lại, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁰⁵ Thưa chị, yêu dấu, không biết tương lai sẽ ra sao, nhưng tin... Ở đây, nó đến với tôi. Nó đây này. Đó là điều gì đó...Ngay tại đây là nơi đặt quan tài của vợ tôi, Hope. Và đó là sáng nay. Và chính là—chính là Hope đã sống lại và nói rằng cô ấy sẽ không chết. Và điều đó, tôi tin, có ý nghĩa với đứa bé này bây giờ. Nó đang nằm chính xác ở cùng một chỗ. Và tôi hầu như có thể khẳng định đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

³⁰⁶ Thưa bà, tôi không biết bà, nhưng tôi tin đứa bé đó sẽ sống lại và sống, và bình thường. Xin Chúa ban phước cho bà. Bà cho

tôi nghe từ đứa con của anh.

³⁰⁷ Tên bà là gì? [Người chị nói “Bà Bowen,” và bắt đầu kể về tình trạng của con mình. Bà cũng nói, “Đức tin của tôi bắt đầu dao động một chút. Và, thấy đó, tôi đã làm nó thất vọng, và làm Đức Chúa Trời thất vọng, cùng với điều đó.”—Bt.] Vâng, bà đã làm Đức Chúa Trời thất vọng, chính bà.

³⁰⁸ [Người chị tiếp tục kể về tình trạng của con mình. Chị cũng nói, “Mọi sự đều có thể được, chỉ tin.”—Bt.] Đó cũng là bài hát chủ đề của tôi, “Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.”

³⁰⁹ [Người chị tiếp tục kể về tình trạng của con mình. Chị ấy cũng nói, “Đức Chúa Trời mà tôi biết có thể chữa lành.”—Bt.] Vâng, thưa chị. Vâng. Thấy không?

³¹⁰ Và bây giờ, chị hứa với Đức Chúa Trời, trong khi chị đang đứng trên cùng một chỗ. Đức Chúa Trời để cho con chị được khỏe mạnh, chị sẽ hầu việc Ngài chừng nào chị còn sống, và là một Cơ-đốc nhân nổi tiếng và hầu việc Ngài. Chị và chồng chị, cũng vậy.

³¹¹ Anh cũng sẽ hứa điều đó, phía sau đó chứ, bố? Nếu Đức Chúa Trời để cho con anh sống, anh hứa anh sẽ hầu việc Ngài chứ? Bàn tay của anh ấy đưa lên với Đức Chúa Trời. Anh sẽ làm giống như vậy.

³¹² [Chị ấy tiếp tục nói—Bt.] Được rồi. Bây giờ, bây giờ hãy đi, và chị và chồng chị hầu việc Chúa. Và Đức Chúa Trời ban phước cho đứa bé và làm cho bé khỏe mạnh. A-men. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

Hãy đánh dấu điều đó trong sách của bạn bây giờ.

Hãy đến, thưa anh, Anh Neville.

54-1219M Sự Chữa Lành Thiên Liêng
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org